

Itävallan EU puheenjohtajuuskausi 2006

Viides köyhyyttä kokeneiden kokous
(5th European meeting of people experiencing poverty)

Miten Selviämme Jokapäiväisestä Elämästä?

Brysselissä 12 - 13 Toukokuuta 2006

Sisältö

Päätiedotteet: Itävallan Puheenjohtajuuskauden raportti EPSCO neuvostolle 1-2 Kesäkuuta 2006

Itävallan Puheenjohtajuuden johdanto

Puheenjohtajan avaus

1. Johdanto

2. Kokouksen avaus

3. Työryhmien viestit

3.1 Osallistumisen merkitys

3.2 Köyhyyden ja syrjäytymisen todellisuus

3.3 Hyvän elämän perusteet

3.4 Sosiaali-aktiivisuuden vahvistaminen

- i. Paremmat NAP:it (Nationa Action Programmes)
- ii. EU:n politiikan valtavirtaistumista

3.5 Tulevien kokousten teemat

4. Paneeli keskustelu

5. Loppu keskustelu

Liite 1: Osallistuja luettelo (liitetään)

Päätiedotteet: Itävallan Puheenjohtajuuskauden raportti EPSCO neuvostolle Luxemburg 1 - 2 Kesäkuuta 2006.

Konteksti:

Viides kokous pidettiin Brysselissä 12–13 Toukokuuta 2006. Teemana oli ” *Miten Selviämme Päivittäisestä Elämästä.*” Kokoukseen osallistui yli 200 henkilöä. 23 maan delegaatiot edustivat köyhyyttä kokeneita. (21 jäsenvaltiota lisäksi Bulgaria ja Norja.) Mukana olivat EU:n sosiaalisen suojelun komitean (Social Protection Committee, SPC) ja EU:n sosiaalisen syrjäytymisen vastainen toimintaohjelman (Social Exclusion Programme SEP) jäseniä, Euroopan Komission edustajia, EAPN, Euroopan Hyväntekeväisyys Järjestöjä, Talous ja Sosiaali- Komitea ja Alue Komitea.

Seuraavana köyhyyttä kokeneiden esille tuomia pää teemoja:

Osallistuminen

Osallistumisen välttämättömyys: On oleellista että köyhyyttä kokeneet pääsevät vaikuttamaan prosesseihin, jotka vaikuttavat heidän päivittäiseen elämäänsä. Päätöksentekijöiden on käynnistettävää tarkoituksenmukaista keskustelua sekä Euroopan laajuisesti, kansallisesti että paikallisella tasolla.

Osallistamisen on oltava säännöllistä, vakiintunutta ja tuettua. Yhdessä sovittuja indikaattoreita tulisi käyttää osallistumisen seurannassa.

Köyhyyden ja syrjäytymisen todellisuus

Selviytyminen on jatkuvaa ponnistelua: Köyhyydessä selviytyminen on vaikea. Eloonjänti on päivittäistä kamppailua. Tämä siksi, että köyhyydessä elävät ovat eristyksissä ja vailla riittävää informaatiota. Perustarpeet kuten mahdollisuus työhön, kelvolliseen asumiseen, terveys- ja koulutus palveluihin jäävät usein saavuttamatta. Ja vaikka ne olisivat saavutettavissakin palveluissa usein kohtaa epäkunnioittavaa, hidasta ja leimaavaa kohtelua. Rasismi ja syrjintä puolestaan syventävät syrjäytymistä ja eristäytymistä. Seurauksena ovat voimattomuus, leimautuminen ja syyllistyminen. Valinnanvapaus puuttuu.

Työ mahdollisuuksien vähäisyys ja työn turvattomuuden kasvu: Monille on rajoitetusti mahdollisuuksia tehdä työtä. Työ on usein huonosti palkattua, turvatonta eikä sen avulla on mahdollista päästä köyhyydestä. Työhön pääsyä estää syrjintä ja rasismi, erityisesti Romaneita, turvapaikanhakijoita, laittomia siirtolaisia sekä yksinhuoltajia ja vammaisia kohtaan.

Huoli lapsista: Monet vanhemmat pelkäävät että heidän lapsuutensa puutteet periytyvät heidän lapsilleen. Ei pelkästään se että lapsilta puuttuu perustarpeita ja että peruspalvelut ovat rajallisia mutta myös mahdollisuus osallistua sosiaalisiin, kulttuurisiin ja vapaa-ajan toimintoihin.

Hyvän elämän perusteet:

Ihmisoikeuksia ja ihmisarvo kaikille: Hyvän elämän kulmakiven voidaan pitää ihmisoikeuksien kunnioitusta ja ihmisarvoa kaikille ihmisille riippumatta heidän etnisestä taustasta, uskonnosta tai laillisesta asemasta. Jokainen yksilö ja hänen tarinansa ovat arvokkaita.

Riittävä perus toimeentulo: Jokaisella Euroopan kansalaisella pitäisi olla takuu riittävästä minitoimeentulosta. Jotta laskujen maksaminen ja ihmisarvoinen elämä olisi mahdollista. Tämän tulisi olla riittävää, ei pelkästään perustarpeiden tyydyttämiseksi vaan myös jotta osallistuminen sosiaali- ja kulttuuri elämään olisi mahdollista.

Toimiva syrjinnänvastainen lainsäädäntö: Vahva syrjinnänvastainen ja tasa-arvoa edistävä lainsäädäntö joka on tehokasti toimen pantu ja takaa oikeuden työhön ja tasapuoliseen palveluun kaikille.

Työn saattavuus: Monille mahdollisuus kunnon työhön on pääväylä pois köyhyydestä, mutta ei kaikille. Työn saattavuutta on tuettavaa harjoitusmahdollisuuksin, sosiaalipalveluin ja joustavin tulojärjestelmin.

Katto pään päälle: Kelvollinen ja järkevän hintainen asuminen on tarpeellista. Tämä tarkoittaa sosiaaliseen rakentamiseen investoimista, vuokrasäännöstelyä, huonojen vuokranantajien vastuuseen saamista ja takaamalla kunnioittava asunto politiikkaa.

Pääsy peruspalveluihin: Peruspalveluiden tulisi olla saattavilla paikallisesti, ilman odotusta, tehokasti ja kaikille.

- 1 Yhtäläinen mahdollisuus koulutukseen on ponnistuslauta hyvään elämään. Ilmaista korkeakoulutusta ja opastus uutteen informaatio ja kommunikaatio teknologian on välttämätöntä.
- 2 Pääsy terveyden hoito palveluun mukaan lukien hammashuolto pitää olla taattuna kaikille.
- 3 Sopivan hintainen kuljetus, sosiaalipalvelut ja päivähoito ovat kaikki tärkeitä hyvän elämän kannalta.
- 4 Mahdollisuus osallistua sopivasti hinnoiteltuihin kulttuurisiin tapahtumiin, urheilu ja vapaa-ajan aktiviteetteihin ovat tärkeitä elementtejä hyvään elämään.

Informaation saattavuus: Ajankohtaisen ja ymmärrettävän tiedon saanti, oikeuksista, palveluista ja mahdollisuuksista on tarpeellista selviytymisen ja itsenäisen elämän kannalta.

Ehdotetut lisäykset 2006 – 2008 NAP:eihin (National Action Programmes)

- **Osallistuminen:** köyhyyttä kokeneiden ja heitä edustavien Hyväntekeväisyys järjestöjen tulee osallistua jatkossa NAP:in valmisteluun, toteutukseen ja seurantaan tehokammin ja syvemmin. NAP:in valmisteleville viranomaisille on järjestettävää osallistumista edistävää koulutusta.
- Tulevat NAP:it tulee olla konkreettisia ja tarkasti jäsennettyjä jotta niistä tulisi selkeitä ja tehokkaita.
- NAP:ien valmisteluun tulee mukaan saattaa koko poliittinen järjestelmä ja linkittää eri sektorit yhteen.
- NAP:ien tulisi ottaa huomioon koko tarpeiden kirjo jotka takaavat hyvän elämän ei vain keskittyä aktivointi menetelmiin.
- Julkispalveluiden yksityistäminen, esim. vesi, kaasu, sähkö, on huomioitava NAP:eissa.
- NAP:ien toiminnan vaikutusta on seurattavaa ja arvioitavaa entistä syvällisemmin.

Puheenjohtajuuskauden esitykset:

Puheenjohtajamaa kannattaa ajatusta jossa osallistuminen olisi vakiintunutta. Jäsenvaltioiden tulisi edistää köyhyyttä kokeneiden osallistamista ”*sosiaalisuojelun ja sosiaaliosallistumisen*” tavoitteiden mukaisesti.

Kerätyt kokemukset köyhyydestä tulisi jakaa jäsenmaiden kesken. Puheenjohtajamaan ehdotus on että keskustelu jatkuisi neuvostossa 1.6.2006 pidettävässä kokouksessa. Aiheena olisi sosiaali-aktiivisuus ja erityisesti miten köyhyyttä kokeneet voisivat osallistua monentasoiseen toimintaan.

Köyhyys on päivittäistä kamppailua selviytymisestä. EU:ssa liian monien ihmisten täytyy kampanilla köyhyydessä. Tämä on pidettävä mielessä jatkuvasti kun uusista poliittisista linjauksista päätetään.

Kunnon työn saattavuus on avain asemassa ja on huomioitava kaikissa poliittisissa linjauksissa. Jotta työ voisi toimia ulospääsynä köyhyydestä ja syrjinnästä.

Puheenjohtajamaa kehottaa kaikkia 5:n kokouksen osallistujia ja vieraita jakamaan tuloksia ja kokemuksia mahdollisimman laajasti.

Köyhyyttä kokeneiden Euroopan kokoukset ovat osoittautuneet erittäin hyödyllisiksi ja niitä tulisi jatkaa.

Itävallan Puheenjohtajuuskauden Avaussanat:

Köyhyys tarkoittaa päivittäistä kamppailua selviytymisestä. EU:ssa on yhä liian monia ihmisiä jotka joutuvat käymään tätä kamppailua päivästä toiseen. Euroopan kevät kokouksessa 23–24.3.2006 Itävalta puheenjohtajana muistutti jäsenvaltioiden neuvoston edustajia sitoutumaan köyhyyden ja syrjinnän vähentämisessä vuoteen 2010 mennessä.

Tässä prosessissa on välttämätöntä ottaa mukaan köyhyyttä kokeneet ihmiset. Köyhyyttä kokeneilla ihmisillä on paras näkemys siitä mitkä toimet tulisi priorisoida. Tästä syystä mielestäni Itävallan puheenjohtajuus kaudella olemme onnistuneet jatkamaan traditiota Euroopan Köyhyyttä Kokeneiden Kokouksista ja sen yhteydessä edustamaan vuorovaikutusta.

Kokous ei olisi ollut mahdollista ilman kaikkien osallistujien panostusta, josta haluaisin lausua kiitokseni. Erityisesti haluaisin kiittää osallistujia jotka ovat köyhyyttä kokeneita sekä heidän antaumuksestaan ja rohkeudestaan osallistua keskusteluihin omista kokemuksista käsin. Tätä kautta saadut tiedot lisätään kansallisiin strategeihin raportteihin (*National Strategy Reports*) vuosille 2006–2008. Tulevaisuudessa näitä kansalliset strategiset raportit tulisi kehittää konkreettisempaan, päämäärätavoitteiseen ja kielellisesti tarkempaan suuntaan jotta ne olisivat ymmärrettävämpiä ja vaikuttavampia.

Keskeiset tulokset osallistujien keskustelusta aiheen *Miten Selviämme Jokapäiväisestä Elämästä* on luovutettu Euroopan Neuvoston 1.6.2006 pidettävään kokoukseen. Ne heijastavat köyhyydessä elämistä ja muodostavat perustarpeet ja hyvän elämän perusteet.

Toivon että tämä raportti saavuttaa paljon julkisuutta mukaan lukien sekä aktiiviset sosiaali-järjestöt että poliittiset päätöksen tekijät niin kansallisella kuin EU tasollakin.

Olen vakuuttunut että tämä on tärkeä ja menestyksenkäs tapa edistää vuorovaikutusta ja siksi kannatan *Köyhyyttä kokeneiden Euroopan kokousten* jatkamista vuoden 2007 alkupuolella kun Saksa ottaa puheenjohtajuuden hoitaakseen.

Ursula Haubner
Federal Minister of Security, Generational and Consumer Protection

PUHEENJOHTAJAN VIESTI

Kun minun kutsuttiin viidenteen kokoukseen Brysseliin toukokuussa 2006, olin enemmän kuin iloinen vastaanottaessani kutsun. Osallistumiseni konferenssin on rikastuttanut minua valtavasti. (Käytän sanaa rikastuttanut tarkoituksella). Toisin kun konferenssin tulosten yksityiskohtaisen kertomisen jakaisin mieluummin vaikutelmia ja muistoja siitä.

Euroopan Talous ja Sosiaali- komitea ja Alueiden Komitean rakennuksessa pidetyn kaksi päiväsen konferenssin ydin oli *Miten Selviämme Jokapäiväisestä Elämästä*. Olin hämmästynyt erimaiden osallistujien erilaisista kokemuksista. Olin hämmästynyt ongelmien moninaisuudesta joita tuotiin esiin. Me olemme oppineet Romani väestön vaikeuksista; yksin maahan tulleiden nuorten ratkaisemattomista ongelmista, asbesti taloissa asuvista ihmisistä, työttömyyteen ja riittämättömään työhön liittyvistä ongelmista ja monista muista.

Huolimatta osallistujien erilaisista ongelmista oli hämmästyttävä kuinka mielipide vaihtoa onnistuttiin käymään. Muistan julisteiden esittelyt joissa ei ainoastaan käynyt esiin ihmisten kamppailu köyhyyttä vastaan eri maissa vain myös yhteneväisyydet Euroopan maissa. Muistan myös monet keskustelut ja väittelyt joita käytin epävirallisilla lounailla ja päivällisillä, ja mahdollistivat vapaan ajatusten vaihdon. Ilman tulkkeja eri kielillä, käydyt keskustelut estivät täyden ajatusten vaihdon mutta silti vallitsi laaja yhteisymmärrys.

Muistan monet kysymykset joita kerättiin työpajoissa poliitikoille ja viranomaisille paneelikeskustelun esitettäväksi; heille jotka eivät koe köyhyyttä mutta ovat aktiivisesti mukana köyhyyden vastaisessa toiminnassa. Muistan että aikaa oli vähän. Puheenjohtajana en voinut antaa kaikille halukkaille mahdollisuutta osallistua haluamalla tavalla. Muistan monien osallistujien pettymyksen mukaan lukien itseni että tapaaminen oli ohi niin nopeasti, eivätkä kaikki kysymykset tulleet esitetyiksi tai vastatuiksi.

Onneksi tämä hyvin organisoitu konferenssi saa jatkoa ensi-vuonna Saksan ollessa EU:n puheenjohtaja maana. On paljon asioita ja vaatimuksia joita köyhyyttä kokeneiden on vielä tuottava esiin; on paljon asioita joita poliitikkojen ja viranomaisten sekä EU:n että kansallistasolla on kuultava. Toivon että Itävallan Sosiaaliministeriö joka järjesti tämän tapaamisen ja EAPN varmistavat prosessin jatkumisen ja monet yhtä laadukkaat tapaamiset tulevaisuudessa. Oli kunnia olla mukana.

Karin Heitzmann

Apulaisprofessori Sosiaalipolitiikan Laitos,
Vienna University of Economics and Business Administration

1. JOHDANTO

Köyhyyttä kokeneiden Viides Euroopan Kokous pidettiin Brysselissä 12–13 Toukokuuta 2006. Kokousta tukivat Itävalta puheenjohtajanaan, Euroopan Komissio, Euroopan Sosiaali- ja Talous Komitea, Alueiden Komitea. Organisoiva komitea sai tukea EAPN:ltä sisällön, linjausten ja käytännön järjestelyiden muodossa. Teema oli *Miten Selviämme Jokapäiväisestä Elämästä*.

Tapahtuman osallistui yli 200 henkilöä. Tämä koostui 23 maan delegaatioista (21 jäsen valtiota ja Bulgaria ja Norja). Mukana olivat EU:n sosiaalisen suojelun komiteassa (Social Protection Committee, SPC) ja EU:n sosiaalisen syrjäytymisen vastainen toimintaohjelman (Social Exclusion Programme SEP) komitean jäseniä, Euroopan Komission edustajia, Euroopan Talous ja Sosiaali- Komitea, Alueiden Komitea, EAPN ja muut Euroopan hyväntekeväisyys järjestöt.

Organisoivassa Komiteassa olivat mukana Itävallan Sosiaaliministeriö, Euroopan Komissio, Saksan Työ ja Sosiaaliministeriö, Belgian Integraatioministeriö, EAPN, ATD 4th World, FEANTSA, Euroopan Talous ja Sosiaali- Komitea ja Alueiden Komitea.

Vaikka kokous pidettiin kahtena päivänä, oli se monen kuukauden valmistelun huipentuma. Monien maiden delegaatiot olivat suorittaneet valmistelevat prosessit ja laatineet raportit tähän viidenteen kokoukseen. Tämä varmisti sen että osallistujat olivat hyvin valmistautuneita ja heillä oli tärkeitä aiheita jaettavaksi yhteisissä keskusteluissa ja työpajoissa. Etukäteisvalmistelu takasivat kokouksen onnistumisen. Monien maiden valmisteluiden taso oli aiempia vuosia parempaa. Edellisen kokouksen ehdotuksesta joka pidettiin Luxemburgin puheenjohtajuus kaudella, etukäteisvalmistelut saivat taloudellista tukea kansallisilta tai alueellisilta viranomaisilta. Tämän johdosta jokaisessa maassa palkattiin koordinaattori joka vastasi valmisteluista kokousta varten. Tämä raportti viittaa viidenteen kokoukseen tehtyihin etukäteisraportteihin ja kokouksen keskusteluihin.

Tämä lisäksi delegaatiot valmistelivat julisteet jotka kuvasivat kokouksen teemaa *Miten Selviämme Jokapäiväisestä Elämästä*. Nämä julisteet esitettiin erilaisissa yhteyksissä konferenssin aikana ja olivat hyvin kekseliäitä ja informatiivisia. (Julisteet on nähtävänä osoitteessa www.eapn.org tai www.bmsg.gb.at)

Kokousta järjestettäessä huomioitiin mukana olevien mahdollisuus osallistua aktiivisesti. Aluksi olivat tervetulopuheet Itävallan puheenjohtajanaan, Euroopan Talous ja Sosiaali- Komitean, Alueiden Komitean ja Neljännen Kokouksen edustajien puolesta. Sen jälkeen oli ensimmäinen julisteiden esittely osio jotta seurasi jakautuminen neljään työpajaan. Osallistujat olivat samoissa ryhmissä konferenssin ajan. Toisen julisteiden esittely osion jälkeen, pidettiin työpajojen purku jossa esitettiin työpajojen tuloksia ja johtopäätöksiä. Vasta tämän jälkeen paneeli pääsi vastaamaan työryhmien esittämiin kysymyksiin. Paneeli koostui Euroopan Komission edustajasta, EU:n sosiaalisen suojelun komitean (Social Protection Committee, SPC) edustajasta, Euroopan Talous ja Sosiaali- Komitean sekä EAPN edustajista. Loppu yhteenvedot tekivät Itävalta puheenjohtajanaan, Saksa tulevana puheenjohtajanaan ja EAPN.

2. KOKOUSEN AVAUS

Itävallan puheenjohtajuuskausi

Avaus puheenvuorossaan Ursula Haubner, Itävallan Sosiaaliministeriöstä ja samalla Ministeri Neuvoston puheenjohtaja, toivotti kaikki lämpimästi tervetulleiksi ja kiitti kaikkia niitä jotka olivat osallistuneet tapahtuman järjestelyihin. Erityisesti Euroopan Komissio, Euroopan Talous ja Sosiaali-Komitea, Alueiden Komitea sekä EAPN saivat kiitosta. Hän korosti etukäteistyön merkitystä, jota hän oli seurannut Itävallan osalta. Esimerkiksi, Itävallassa järjestettiin *To Be Visible* kokous, johon osallistuivat monet köyhyyttä kokeneet ihmiset; tämä oli valmistelevalta tilaisuus jossa oli mahdollista kuulla monia erilaisia kokemuksia. Hän muistutti viidennen kokouksen osallistujia että juuri köyhyyttä kokeneiden tulisi saada paikalla olevat politiikan tekijät ymmärtämään millaista köyhyyden päivittäinen kokeminen on. Poliitiikan tekijöiden haasteeksi jää kuunnella ja kunnioita ihmisarvoja. Tämä on jatkuva haaste politiikan tekijöille jos he haluavat edistää ihmisoikeuksia, varmistaa kaikille laadukasta elämää ja taata ihmisille vaikutusvalta heidän elämässään. Köyhyys on monimuotoinen ilmiö. Ymmärtääkseen köyhyyttä paremmin politiikan tekijöiden tulee tietää millaista köyhyyden päivittäinen kokeminen todellisuudessa on.

Ministeri tunnusti että tietenkin on suuria eroja jäsenvaltioiden kesken. Olosuhteet ja ympäristö ovat vaihtelevia. Esimerkiksi BKT:n osuus sosiaaliturvaa varten vaihtelee suuresti jäsenvaltioiden kesken. Pienimmillään valtiot käyttävät 13.4 % kun toiset jäsenmaat käyttävät siihen 30 %. On suurta vaihtelua sosiaalisissa asemassa ja tämä vaikuttaa köyhyyttä kokeviin ihmisiin. On olemassa maakohtaisia köyhyys-indikaattoreita ja eroja väestöryhmien välillä; esimerkiksi työttömät, huonotuloiset, maahanmuuttajat, vammaiset ja yksinhuoltajat. Hän toivoi että kokouksen teema *Miten Selviämme Jokapäiväisestä Elämästä* vaikuttaisi niin EU:n kuin kansallisella tasolla.

Hän painosti että Eurooppa-neuvoston on hyväksynyt yhteiset ”sosiaalisuojelun ja sosiaali-osallistamisen” tavoitteet ja työtavat. Hän myös muistutti että konkreettisia askeleita täytyy ottaa vaikuttamaan ja vähentämään köyhyyttä ja syrjäytymistä vuoteen 2010 mennessä. On tärkeä että kasvusta ja työllisyydestä keskustellaan EU:n tasolla. On myös tärkeä tietää että kasvu on mahdotonta ilman sosiaalista kehitystä. Tästä syystä sosiaali- ulottuvuus on huomioitava. Hän myös muistutti että NAP:it valmistautuvat syyskuuhun mennessä ja aika on koittanut että sanoista päästään tekoihin. Hän myös sanoi että edellisellä viikolla oli pidetty valmistelu kokous jossa keskusteltiin *Itävallan Suunnitelmasta*. Suunnitelmasta nousi esiin kuinka tärkeä on saada osallisiksi kaikkia erilaisia tahoja: kaupungit ja kunnat, Hyväntekeväisyys järjestöt, yhteiskunnan toimijat ja itse köyhyyttä kokeneet.

Rouva Haubner päätyi lopputulokseen että meidän on syrjäytettävä syrjintä, jotta vähentäisimme köyhyyttä. On varmistettava että ihmiset pääsevät osalliseksi yhteiskunnassa ja työelämässä siksi on rakennettava tasavertaisempi Euroopan yhteisö.

Euroopan Komission

Lenia Samuel toivotti tervetulleksi Euroopan Komission puolesta. Hän on apulaisjohtaja Työllisyys-, Sosiaali- ja tasa-arvosian pääosastosta (Directorate General for Employment, Social Affairs and Equal Opportunities). Hän muistutti neljän edellisen kokouksen tuloksista joita oli aikaansaatua vuodesta 2001. Ensimmäiseksi hän nosti esiin että köyhyyttä kokeneilla ihmisillä on oikeus saada äänensä kuuluviin.

Vuonna 2001 pidetyllä kokouksella otettiin askel eteenpäin kuuluksi tulemisessa Euroopan tasolla. Viisi vuotta myöhemmin oikeus tulla kuuluksi on hyväksytty. On selvä etteivät päättäjät voi kehittää vaikuttavaa politiikkaa ilman että ymmärtäisivät millaista on olla köyhä. Vain köyhyyttä kokeneet voivat välittää tämän tiedon. Toiseksi hän sanoi että viimeisen viiden vuoden aikana kokoukset ovat toimineet katalysaattorin tavoin mukana olleille. Miten he voivat varmistaa että köyhyyttä ja syrjinnän kokeneet huomioidaan politiikanteossa? Viime vuonna käynnistyi vuoropuhelu 68 miljoonan EU:n köyhyyttä ja syrjintä kokeneiden ihmisten ja kansalliseen politiikkaan vaikuttavien päättävien viranomaisten kanssa. Kolmanneksi, kokoukset ovat varmistaneet että köyhyyden ja syrjinnän syyt ovat vaihtelevat ja monimuotoiset. Köyhyydessä ja syrjinnässä ei ole pelkästään kyse tulotasosta. Köyhyyteen ja syrjintään liittyvät myös koulutus ja harjoittelu, asuminen, terveydenhuolto, pääsy sosiaalisiin ja taloudellisiin palveluihin ja mahdollisuus laajempaan osallistumiseen. Köyhyyttä kokeneiden äänet on kuunneltavaa kaikista näistä aiheista ja päättäjien on kehitettävä monimuotoisia ratkaisuja köyhyyttä vastaan. Köyhyyden vähentäminen vuoteen 2010 mennessä vaatii enemmän kun sosiaaliturvan lisäämistä köyhyyttä kokeville. On tärkeä puutua syrjintää aiheuttaviin syihin Euroopassa ja pyrkiä poistamaan ne järjestelmällisesti.

Hän myönsi jäsenmaiden pyrkimyksen osallistaa hyväntekeväisyysjärjestöt, sosiaaliset yhteistyökumppanit, paikalliset ja alueelliset viranomaiset, josta hän oli iloinen. Tästä huolimatta että köyhyyttä kokeneet ovat aktiivisesti mukana, heidän vaikuttamisvalta kansallisen päätöksen tekoon on edelleen alhainen.

Hän painosti kuten aiemmin puhunut ministeri Haubnerkin, että viides kokous pidettiin akuutisti kevään Eurooppa-neuvoston kokouksen jälkeen. Kokouksessa päätettiin että sosiaalisen osallistumisen edistämällä on tärkeä tavoite unionissa ja sillä on keskeinen merkitys kasvun ja työllisyyden kannalta. Eurooppa-neuvosto myös hyväksyi uudet yksinkertaisemmat menetelmät ja työjärjestelyt, eli Sosiaalisojelman ja sosiaaliosallistumisen avoin koordinointi menetelmän (Open Method of Coordination on Social Protection and Social Inclusion). Hän muistutti että Euroopan Komissio tarkistaa että jäsenmaat ovat ottaneet mukaan asianosaiset NAP:ien valmisteluissa.

Rouva Samuel myös painosti hyvien käytäntöjen jakamisen tärkeyttä. Hän muistutti, että kun yhteisön kehittämisohjelma PROGRESS käynnistetään vuonna 2007, on tärkeää että hyödynnetään aikaisempi neljän vuoden aikana saatu tieto ja kokemus. Tämä pitää sisällään menetelmiä/ keinoja kuinka saada itse köyhyyttä kokeneet mukaan.

Hän sitten korosti kahta uutta komission aloitetta jotka tulevat vaikuttamaan kansalaisten päivittäisen elämään. Ensimmäinen komission antama ”kommunikaatio” (communication) piti sisällään ohjeita mitä Euroopan Unionin pitää tehdä auttaakseen syrjäytyneet ihmiset takaisin työhön. Lisäksi tulee tukea ihmisiä joille työ ei ole todennäköisin vaihtoehto. Tämä edellyttää erityisesti tarkastelua minimi toimeentulon osalta.

Käynnistäessään konsultaation Komissio etsii keinoja hyvinvointi- ja työllisyyspolitiikkojen hoitoon. Tarkoitus on etsiä keinoja elämänlaadun parantamiseksi ja auttaa työttömiä työkykyisiä pääsemään takaisin työelämään, sekä turvata työelämän ulkopuolelle jäävien elämänlaatu. Toinen aloitteista on Komission antama ”kommunikaatio” (communication) joka koskee EU:n sosiaalipalveluita. Hänestä on tärkeää, että sosiaalipalveluiden tuottajilla ja kansallisilla viranomaisilla on selkeä käsitys Eurooppalaisesta lainsäädännöstä joka ohjaa heitä hyvälaatuisen palvelun tuottamisessa.

Lopuksi hän muistutti että vuosi 2007 on EU:n Yhdenvertaisten mahdollisuuksien vuosi kaikille. Hän muistutti että syrjintä johtaa köyhyteen ja syrjäytymiseen.

Siis vuoden aikana Komissio tulee vahvistamaan syrjinnän vastaista politiikkaa ja sosiaalista osallistamisen politiikkaa, jotta moni tulisi hyötymään Komission toimista.

"Meidän on kunnioitettava kaikkien ihmisarvoa. Tämän on oltava politiikan tekijöiden ajatustapa, jotta he pystyvät tuottamaan sopivia poliittisia päätöksiä. Pää idea ei ole hyväntekeväisyys vaan solidaarisuus köyhyyttä kokeneille. On erittäin tärkeä turvata ihmisoikeuksia ja varmistaa että jokaisella on kunnollinen elämä jotta he voisivat itse vaikuttaa omaan elämänlaatuunsa". Ursula Haubner, Itävallan Sosiaaliministeri ja Neuvoston puheenjohtaja.

"Jopa kaikkein hyvää tarkoittavimmat ja hyvin informoidut politiikan tekijät eivät pysty kehittämään poliittisia päätöksiä, ohjelmia ja käytäntöjä joilla pystyttäisiin vähentämään köyhyyttä ja syrjäytymistä jos he eivät ymmärrä mitään köyhyydestä. Vain ne jotka elävät köyhyydessä pystyvät kertomaan heille näistä kokemuksista." Lenia Samuel, Euroopan Komissio.

"... Me jatkuvasti vaadimme että kehitys ja työllistymispolitiikan on keskityttävä sosiaaliseen osallistamiseen. Sosiaalipolitiikkaa ei pitäisi arvioida kulueraan vaan sen on oltava kehitysinvestointi Euroopan Unionin sosiaaliseen ja ihmispääomaan". Luca Jahier, Euroopan talous- ja sosiaali- komitea.

" Kaikki ne jotka kokevat köyhyyttä päivittäisessä elämässä yleensä myös kokevat nöyryytystä ja epäkunnioitusta. Aivan kuin heillä olisi vähemmän arvoa kuin muilla ihmisillä. Meidän on mentävä yksi askel eteenpäin ja löydettävä paikkamme yhteiskunnassa". Paul Rosiers, Hän on ollut edustaja Neljässä köyhyyttä kokeneiden kokouksessa.

Euroopan talous- ja sosiaali- komitea

Luca Jahier. Euroopan sosiaali- ja talouskomitean varapuheenjohtaja toivotti kaikki osallistujat tervetulleiksi komitean puheenjohtajan puolesta. Hän muistutti että osallistujien näkemykset ovat tärkeitä koko yhteisölle. Hän painotti että kokouksen teema, *Miten Selviämme Päivittäisestä Elämästä* koskee huomattavaa määrää Eurooppalaisia perheitä, ei pelkästään köyhyyttä kokeneita. Tämä näkyy hiljattain tehdystä eurobarometri tutkimuksesta koskien Euroopan tulevaisuutta. Tutkimuksessa paljastuu suurimmat huolenaiheet EU:n kansalaisten näkökulmista:

Työttömyyden vaikeudet,

globalisaation negatiiviset vaikutteet

ja sosiaalisten oikeuksien turvaaminen.

Nämä seikat kasvattavat pelkoa ja nostavat keskeiseksi kysymyksiä miten Eurooppa tulisi kasvamaan isommaksi ja paremmaksi. Pelosta johtuen 32 % tutkimukseen osallistuneista uskovat, että parempi EU kansalaisuus syntyy ainoastaan sosiaalisen hyvinvoinnin yhdenmukaistamisella. Hänestä vaikutti siltä että laajat Euroopan instituutiot ovat ottamassa oppia tästä raportista ja on mahdollista käynnistää Euroopan projekti uudelleen siitä huolimatta että Euroopan perustuskirja jäi hyväksymättä.

Hän jatkoi painottamalla kevään 2006 Euroopan Neuvoston tulosten merkitystä. Euroopan Neuvoston kokouksen tulokset nostivat esiin pitkään jatkuneen epätasapainon Euroopan politiikassa/ sosiaalipolitiikassa ja tarkemmin köyhyyden- ja syrjäytymisen vastaisen toiminnan merkityksen. Hän

kiinnitti huomion 69 kappaleeseen Neuvoston päätöksistä joiden tavoitteena on vähentää köyhyttä ja syrjäytymistä vuoteen 2010 mennessä. Hän tähdensi että tärkeimmät poliittiset linjaukset jotka vaikuttavat köyhyteen ja syrjäytymiseen ovat jäsenmaiden käsissä.

avoin koordinointi menetelmä (Open Method of Coordination) on vapaaehtoinen prosessi, mutta viisi vuotta käynnistämisen jälkeen tulokset ovat odotettua pienemmän.

Hän osoitti että täydellinen valta on vähentynyt vuodesta 1970 lähtien, eriarvoisuus on jatkuvasti kasvanut varsinkin Välimeren ja Anglosaksien alueilla. Eurostat tilastojen mukaan 72 miljoonaa ihmistä eli 16 % Euroopan väestöstä elää köyhyydessä. Tämä luku nousee 19 % Italiassa, Espanjassa ja Portugalissa, Irlannissa, Kreikassa ja Slovakiassa sen olleessa 21 %. Euroopan rikkaimmilla 20 % on viisinkertaisesti enemmän verrattuna köyhimpään 20 %. Hän luetteli tilastoja huonoista työolosuhteista ja palkoista osoittaakseen sen, että monet ihmiset elävät köyhyydessä ja työskentelevät töissä joissa ansaitsevat alle minimitulon. Lähes 1/4 Euroopan työssä olevista ovat arveluttavissa tai huonoissa työoloissa.

Herra Jahier täsmensi, että Euroopan talous- ja sosiaali- komitea vaatii että työllisyys- ja kasvupolitiikan tulisi palvella sosiaalista osallistamista. Sosiaalipolitiikka on nähtävä hyödyllisenä investointina Euroopan unionin ihmis- ja sosiaalipääomaan.

Siksi on tärkeää antaa tukea 'Euroopan Sosiaalimallille' (European Social Model). Hän lisäksi informoi kokoukseen osallistujia että Työllisyys ja sosiaaliasioiden valiokunta aikoo tehdä uusia ehdotuksia EU:n tulevaisuuden 'Euroopan Sosiaalimalliin' (European Social Model). syyskuussa. Tämän viidennen kokouksen tulokset lisätään siihen ehdotukseen. Päätökseksi hän sanoi: Jotta Euroopan kansalaiset saisivat enemmän itseluottamusta ja Eurooppa kehittyisi eteenpäin, meidän on annettava konkreettisempia ja tehokkaampia ratkaisuita sosiaalisiin haasteisiin.

Alueiden Komitea

Harry Dijksma, Alueiden komitean edustaja toivotti osallistujat tervetulleiksi. Hän kertoi Komitean roolista neuvonantajana joka esittää paikallisten ja alueellisten viranomaisten näkemyksiä sekä toimii "kokoontumislavana" jossa kaupungit ja alueet pääsevät kehittämään uusia projekteja ja ideoita. Komitean jäsenet käsittelevät monia sosiaalisia asioita sekä paikallisella että alueellisella tasolla mukaan lukien köyhyyden vähentäminen ja elämänlaadun parantaminen.

Hän jatkoi sanomalla, että helppoja ratkaisuja ei ole olemassa köyhyyden ja syrjäytyneisyyden vastaisessa toiminnassa. Olosuhteet vaihtelevat maasta toiseen, alueesta toiseen, perheestä toiseen ja ihmisestä toiseen. Siksi monet tapaukset vaativat räätälöityjä ratkaisuita. Köyhyyden vastaisessa toiminnassa paikalliset ja alueelliset viranomaiset tarjoavat vakaan järjestelmän ja tarkat ohjeet vastuun kantamisesta. Viranomaiset pystyvät auttamaan, mutta eivät pysty aina arvioimaan tilannetta henkilön puolesta. Siksi viranomaisten tulisi välttää henkilökohtaista sekaantumista yksityisellä tasolla, vaikka köyhyys olisi kyseessä. Hän varoitti helppojen ja nopeiden ratkaisuiden etsimisestä. Päinvastoin hän korosti 23 vuoden pankkiirin kokemuksella että aikainen puuttuminen velkaantumisessa on todella tärkeää. Hän korosti tiedon ja hyvien käytäntöjen vaihtamista ja vakuutti osallistujille että Alueiden Komitea tulee osallistumaan aktiivisesti Euroopan köyhyys keskusteluun.

Neljannen kokouksen edusta

Paul Rosiers, Neljannen kokouksen edustaja muistutti osallistujia edellisen kokouksen tuloksista. Hän selitti että kokouksessa keskityttiin köyhyyden imagoon – (How do people perceive people living in poverty, how do we want them to look at us?) Miten köyhyyttä kokeneet nähdään ja miten haluaisimme meidät nähtävän? Lopputulos oli että paljon on vielä tehtävä imagon parantamiseksi. Kommentoimalla herra Jahierin tilastoita, hän sanoi että on todella surullista kuulla tällaisista suurista köyhyyden luvuista rikkaalla alueella kuten Euroopan Unioni on.

Hän jatkoi sanomalla että viidettä kokousta valmistelevalle jaettiin raportti neljannen kokouksen jälkeisistä aktiviteeteista. Tämä todistaa sen, että vaikka paljon oli tehty, paljon on vielä tekemättä. Hän painotti että seuraavan kahden päivän aikana olisi mahdollisuus puhua ja keskustella keskenään ja jäsenmaiden edustajien kanssa. Vaikka kaksi päivää on lyhyt aika, pieniä saavutuksia on mahdollista saavuttaa. Hän sanoi että neljannen kokouksen jälkeen osallistujia rohkaistiin jatkamaan aktiivisesti omissa toiminnoissaan. On tärkeää jatkaa samaa toimintaa viidennen kokouksen jälkeen ja tuloksia on muutettava käytännölliseen toimintaan. Jotta tämä voisi toteutua, köyhyyttä kokeneiden on saatava poliitikkojen tuki, tämän takia heidän on tarkasti kuunneltava köyhyyttä kokeneita. Kokouksen tuloksia on otettava huomioon omasta toimestamme sekä poliitikkojen ja politiikan tekijöiden toimesta.

Hän täsmensi että tämän vuoden aihe *Miten selviämme jokapäiväisestä elämästä* on tärkeä köyhyyttä kokeville. Aihe käsittelee selviytymistä. Hän muistutti että köyhyyden tutkimus tulokset vaihtelevat maasta toiseen EU:n alueella, siksi on vaikea antaa yleistä näkemystä köyhyydestä. Tästä johtuen köyhyyttä kokeneiden imago on yleensä negatiivinen. Hän sanoi että köyhyydestä keskustelu yleensä koskee tulotasoon perustuvaa mittaa. On tärkeä tietää, että pärjäämme nykyisillä tuloilla. Tästä syystä kokoukseen osallistujat käsitelivät juuri näitä kysymyksiä valmistelleessaan viidettä kokousta - Kuinka paljon tarvitaan rahaa kustantamaa säädyllinen asuminen? Asunnon löytäminen? Kuinka paljon rahaa tarvitset ruuan ostamiseen? Hän painotti että näitä kysymyksiä ei tulisi arvioida vain tiedemiesten toimesta. Tutkimukset ovat tarpeellisia, mutta eivät anna tyhjentävää vastausta. Siksi toivomme, että seuraavan kahden päivän aikana pystymme tuottamaan uusia ratkaisuja. Tämä on ensimmäinen askel, jota seuraa monia muita askeleita kun osallistujat valmistautuvat kuudenteen kokoukseen. Hän muistutti, että tavoite on aina sama: Köyhyyden imagon parantaminen - Mitä se meille tarkoittaa ja miten selvittää jokapäiväisestä elämästä. Herra Rosiers painotti että on tärkeä antaa ratkaisuja nyt, sillä keskustelua minimitoimientulosta käydään parhaillaan Euroopassa. Köyhyyden kokeneet haluavat olla mukana tässä keskustelussa ja myötävaikuttaa siihen. He muistuttavat että köyhyys ei koske vain taloudellisia asioita, vaan myös työ- ja asumisoloja. Kaikilla kansalaisilla on oikeus parempaan elämään. Hän sanoi että kokoukseen osallistujien tulisi ruokkia tätä keskustelua. Hän myös painotti että viides kokous pidetään merkittävässä kohdassa, sillä uudet NAP:it valmistuvat syyskuussa 2006. Hän toivoi että keskustelua kokouksessa on hyödyllistä NAP:ien kehittämisessä ja että osallistujien nostamat prioriteetit pääsisivät NAP:eihin.

Hän varoitti että mikäli NAP:it eivät sisällytä todellisia kokemuksia köyhyydestä ne jäävät pelkästään teoreettisiksi. Hän toivoi että uudet NAP:it tulevat olemaan käynnistysmoottorina sosiaalisessa osalistamisessa Euroopan tasolla. Tämä on tärkeää jotta köyhyys tulee vähenemään vuoteen 2010 mennessä, joka on yksi Euroopan suurimmista Nizzan kokouksen tavoitteista.

3. TYÖRYHMIEN VIESTIT

3.1 Osallistumisen merkitys

Jos olisi tarve vetää yhteen kaikkien työryhmien tulokset ja tiivistää yhteen lauseeseen se olisi: On erittäin tärkeää osallistaa köyhyyttä kokeneet keskusteluihin jotka koskevat heidän päivittäistä elämää. Kaksi argumenttia annettiin tämän näkemyksen puolesta. Ensimmäiseksi, köyhyyttä kokevilla on oikeus tulla kuulluksi ja heidän näkemyksensä arvostetuksi. Toiseksi, köyhyyttä kokevat ihmiset ovat oman elämänsä asiantuntijoita. Siksi heidän osallistuminen on ainoa keino turvata hyviä poliittisia päätöksiä ja estää köyhyyttä ja syrjäytymistä. Lopputulos tästä argumentista on että politiikan tekijöiden tulisi kuunnella ja osallistaa köyhyyttä kokeneet hyödylliseen keskusteluun niin paikallisella, alueellisella kuin Euroopan tasollakin.

Osallistujat totesivat että todellinen vaikuttaminen ja osallistuminen ovat hankalia. Jotta osallistuminen toteutuisi, systeemien ja palveluiden tulisi olla läpinäkyviä. Tämä edellyttää että köyhyyttä kokeneet "opettavat" valtioille miten heidän kanssaan tulisi toimia ja jatkuvasti selittäisivät ihmisille köyhyydessä elämisen tosiasioita. Kuten päätettiin yhdessä työryhmässä, tämä edellyttää "viranomaisten ja köyhyyttä kokeneiden maailmojen kohtaamista". On olemassa useita hyviä esimerkkejä osallistamisen hyvistä käytännöistä. Esimerkiksi Belgiassa köyhyyttä kokeneet ovat saaneet mahdollisuuden työskennellä erilaisissa valtion viroissa, joka on mahdollistanut erilaisten palveluiden saavutettavuuden. He saavat erikoiskoulutusta, jotta he pystyvät hyödyntämään köyhyyden kokemuksensa ammatissaan. Portugalissa on pidetty kolme alueellista köyhyyttä kokeneiden kokousta. Itävallassa sosiaaliturvaministeriö ja Itävallan EAPN (Armusconferenz) ovat aloittaneet "Sichtbar Werden" ("Tulee näkyviksi") kokoukset. Irlannissa on käynnistetty projekti joka edistää aktiiviseen kansalaisuuteen, rohkaisten köyhyyttä kokeneita äänestämään. Champagne-Ardenne alueella Ranskassa on edistännyt viidenteen kokoukseen valmistelua. Bordeaux:ssä on kehitelty aktivointimenetelmää työllistymisen kautta. UNIOPPS (A large french social association) on perustanut työryhmän joka mahdollistaa köyhyyttä kokeneiden ja terveysturva-asiain keskinäiset tapaamiset. Santa Lucia (Grand Canaria) ja Cordoban kunnat ovat kehittäneet osallistamista hyödyntävät käytännöt budjetin suunnittelussa.

Useita ehdotuksia tuotiin esiin osallistamisen edistämisestä. Todettiin että resursseja tarvitaan poliittiseen prosessiin osallistumisen edistämiseksi ja nämä resurssit ovat sekä taloudellisia, ajallisia että käytännöllisiä. Portugali mainittiin hyvänä esimerkkinä tässä yhteydessä, koska se on taloudellisesti mahdollistanut köyhyyttä kokeneiden kokouksia viimeisten neljän vuoden aikana. Toinen käytännöllinen esimerkki on tarkkojen indikaattorien asettaminen, joiden perusteella pystyisimme arvioimaan ja seuraamaan jäsenmaiden kehitystä vuodesta toiseen. EAPN voisi koordinoita tätä prosessia. Painotettiin että osallistumisen on oltava säännöllistä ja saatava muodollinen asema ja muoto. Köyhyyttä kokeneiden kokouksia tulisi muodollisesti tunnustaa ja taata niiden säännöllisyys.

3.2 Köyhyden ja syrjäytymisen todellisuus

Selviytyminen on jatkuvaa ponnistelua

Köyhyydessä selviytyminen on vaikeaa. Eloönjäänti on päivittäistä kamppailua. Laadukas hyvinvointijärjestelmä voi osaltaan auttaa köyhyydestä selviytymisessä. On monia selityksiä miksi selviytyminen on vaikeaa:

Eristyneisyys: jos elät köyhyydessä, olet yleensä eristyneenä ja syrjäytyneenä perheestä ja ystävistä. Näin siksi että elät syrjäytyneen maaseudulla tai urbaanisessa ghetossa. Korkeat väkivalta ja vandalismi luvut alueellasi voivat johtaa, ettei ulosmeno ole mahdollista ja tunnet olevasi vankina omassa kodissasi. Perheenjäsenet ovat yleensä kaukana toisistaan eikä naapuruston turvaverkot toimi lainkaan. Yksi osallistuja huomautti, että jos olet jäsenenä kirkossa, sinulla on jonkinlaiset mahdollisuudet saada avustusta.

"Olen menettänyt ystäviä, koska osallistuminen erilaisiin yhteisiin tapahtumiin ei ole ollut mahdollista. Jopa oma-apu ryhmiin osallistuminen vaatii rahaa ja aikaa, eikä minulla ole kumpaakaan."

"Minulla ei ole varaa sanomalehtiin, kirjoihin eikä tiedejulkaisuihin, sillä ne ovat liian kalliita."

"Köyhyydessä asuvat eivät saa tietoa samoin kuin muut. Siksi osa ihmisistä ei tiedä mistä saada apua. Osa ei edes tiedä että on olemassa avustus mahdollisuuksia."

Tiedonpuute: Epätietoisuus saatavilla olevista tiedosta rajoittaa palveluiden ja tuen saatavuutta. Yksi osallistuja totesi, että *"Järjestelmä on liian monimutkainen, en tiedä mistä voisin saada mitään."* Joskus taas tietoa saa liikaa, siitä on vaikeaa poimia olennaisia asioita. Ero tietoyhteiskunnan taidoissa myös estää osalta ihmisiä tärkeän tiedon saamisen.

Perustarpeiden tyydyttämättömyys: Perustarpeet kuten kelvollinen asuminen, terveyspalvelut ja koulutus jäävät tyydyttämättä. Tämä voi johtaa köyhyteen ja myös johtua köyhyydestä ja syrjäytymisestä. Asuminen huonoissa elinolosuhteissa sisältää: hitaat korjauspalvelut, riistävät vuokraisännät, korkeat vuokrat, asumisahtauden, epäterveelliset olosuhteet jotka voivat vielä huonontua asbestin johdosta. Kaikki nämä vaikutteet voivat johtaa perhe stressiin ja hajoamiseen. Osa ihmisistä joutuu muuttamaan pois alueilta koska he eivät pysty kustantamaan elintasoaan siellä. Vaikka asumistukea on olemassa, yleensä järjestelmä on monimutkainen ja viranomaiset kohtelevat sinua epäkunnioittavasti ja leimaavasti. Usein julkiset palvelut nähdään liian byrokraattisena, liikaa paperityötä vaativina ja koordinoimattomina.

"Olen nukkunut pahvilaatikoissa. Minulla oli vaihtoehtona kuolla kaduilla tai ottaa elämäni taas haltuun. Kävin sosiaaliviranomaisilla ja pyysin apua asunnon löytämiseksi, mutta minut törmäsi valtava byrokraatia. Jouduin kertomaan tarinani useaan kertaan ja joka kerta kesti vuosia ennen kuin sain asunnon".

"Meidän asunnot on tuhottuja, mutta joudumme silti maksamaan valtavat maksut kaasusta ja sähköstä. Mutta kun tarvitsemme korjaustyötä, kunnan virkailijat eivät ilmesty. He sanovat meidän asuntojen olevan romuina, eivätkä tule".

"Turistien asunnot ovat yleensä tyhjiä sesongin ulkopuolella, toisaalta on monia asunnottomia ihmisiä ilman kattoa pään päällä. Miten pystyisimme selittämään tällaista epäinhimillisyyttä lapsillemme?"

"Minulla ei ole varaa korjata rikkinäistä TV:täni".

Rasismi ja syrjintä: Rasismi ja syrjintä syventävät eristyneisyyttä ja syrjäytymistä ja johtavat köyhyyteen. Syrjintä voi ottaa monia muotoja: väkivalta ja hyväksikäyttö, epäkunnioittava palvelu, asuntomarkkinoille pääsemättömyys ja työsyryntä. Turvapaikanhakijoita, siirtolaisia ja pakolaisia yleensä kohtaa tuplasyrjintä. He kokevat että työn saatavuus, julkiset palvelut ja asumispalvelut ovat vaikeasti saatavilla syrjinnän takia. Tumma ihonvärin, vieraalta kuulostavan nimi tai murtaen puhuminen on joskus syy olla saamatta vuokra-asuntoa.

"Olen etsimässä työtä. Teen kaikkeni saadakseni työtä... mitä pystyisin sanomaan? Haluan tehdä työtä. Olen nuori ja haluan tehdä työtä ja joka päivä elän köyhyydessä. Meitä syrjitään koska olemme Romaneja".

"Käytän ilmaisia vaaleasta ja tummasta lapsesta, koska näin he puhuvat meistä. He kutsuvat meitä tummiksi, mutta kuulumme Tshekin yhteiskuntaan. Me olemme syntyneet siellä, me menimme kouluun siellä".

Resurssien puute: Joskus, varsinkin jos elää uusissa jäsenmaissa eläminen matalalla elintasolla voi olla erittäin vaikeaa ja osittain voit elää ilman perustarpeita. Tämä on todellinen asia tietyille ryhmille kuten Romanit ja laittomat siirtolaiset. Perustarpeiden kustannukset kuten vesi, lämpö ja sähkö nousevat jatkuvasti. Jos elät rikkaammassa maassa, sinun elinolosuhteet voisivat olla paremmat, mutta voit silti olla ilman hyvää elämänlaatua. Voi olla ettei pysty täysin osallistumaan sosiaalisiin ja vapaa-ajan tapahtumiin. Köyhänä ei ole varaa terveelliseen ruokaan, uusiin vaatteisiin, loma matkoihin, pubissa käymiseen, elokuviin tai teatteriin, tansseissa käyntiin, vieraiden vastaanottamiseen, lääkkeisiin tai hammaslääkäriin. Jos ei ole ostoskeskusta lähellä joutuu ostamaan pienemmistä liikkeistä, jotka ovat yleensä kalliimpia. Odottamattomat tilanteet kuten pitkäaikais-sairaus, käyttötavaroiden hajoaminen tai työpaikan menetys voi kaataa perheen budjetin, jos ei ole säästöjä varastossa elät kädestä suuhun.

Tarpeellisten resurssien puute voi johtua matalasta sosiaalituran tasosta tai sen saamattomuudesta johtuen iästä, dokumenttien puutteesta, työttömyydestä tai huonotuloisesta työstä. Resurssien puute voi johtaa velkaan ja joskus tämä johtaa hyväksikäyttöön ja laittomuuksiin kuten prostituutio.

" Minulla on varaa vain halpaan ruokaan; hedelmät ja vihannekset lapsille ovat liian kalliita; kalaruokiin minulla ei ole varaa. Terveellinen ruoka on liian kallista minulle".

"Ongelma ei ole siinä että varamme loppuvat silloin tällöin, oikea ongelma on se että me elämme koko elämän tällä tavalla ja lapsemme kasvavat samoihin olosuhteisiin".

"Joka kerta kun selitän elämäni viranomaisille kohtaan hyvin paljon myötätuntoa, mutta lait ja säännöt estävät kunnan avustuksen saamisen".

"Jos sinulla ei ole säännöllistä tuloa tai työpaikkaa tai vähintään minimituloa - et pysty maksamaan

vuokraa".

"Työttömyyden takia emme pysty ostamaan mitään kivaan kotiin. Emme pysty lainaamaan rahaa pankista, koska jos olet rekisteröinyt työttömänä kukaan ei myönnä sinulle lainaa".

Huono terveys: Köyhyyden ja syrjinnän stressi heikentää fyysistä ja psyykkistä terveyttä. Tietyille laittomille ihmisille tilannetta pahentaa, etteivät he saa terveyspalveluita lainkaan (paitsi ensiapu). Joissain maissa lääkärit ja hammaslääkärit eivät suostu ottamaan potilaita jotka eivät pysty maksamaan lääkkeitä ja lääkkeiden hinta on osalle ihmisistä liian kallis. Syrjintä terveyspalveluiden saannissa on myös ongelma.

Voimattomuus: Köyhyydessä eläminen tekee voimattomaksi. Sinulla ei ole vaihtoehtoja jos sinulla ei ole voimaa vaikuttaa omaa elämääsi koskeviin päätöksiin. Itsensä leimatuksi tuntevana ja omasta tilanteesta syyllisyyttä tuntevana sinulla on vain pieni mahdollisuus parempaan elämään. Et pysty muuttamaan koska se on liian kallista ja velkaantuisit.

"Ihmiset katselevat sinua nöyryyttävästi. Sinua ei arvosteta ihmisenä".

"En ole nähnyt mitään kehitystä vuosiin. Minulla ei ole tulevaisuutta".

"Tunnen itseni Don Quixoteksi. Taistelun tuulimyllyjä vastaa ja toivoa ei ole olemassa ollenkaan".

Laajentuva tuloero

Rikkaiden ja köyhien tuloero suurenee jatkuvasti. Tämä ei johdu ainoastaan siitä, että työssäkäyvien ja työttömien tulojen erosta vaan myös matalapalkkaisuuden kasvusta, joka puolestaan ei pysty nostamaan ihmisiä pois köyhyydestä. Ero laajenee muillakin alueilla. Palveluiden yksityistäminen johtaa siihen että matalapalkkaisilla ei ole varaa ostaa näitä palveluita. Osa ihmisistä ansaitsee hirveitä summia ostamalla ja myymällä asuntoja kun toiset eivät pysty löytämään kelvollista asuntoa. Minimipalkka on liian matala asunnon ostamiseen ja hädät lisääntyvät koska monet eivät pysty maksamaan vuokria. Tuettujen asuntojen myyminen vähentää matalatuloisten vaihtoehtoja. Terveyspalveluiden, lääkkeiden ja hammaspalveluiden hintojen korottaminen vähentää niiden saavutettavuutta matalapalkkaisille. Kunnollisen julkinen kuljetuspalvelun puute tarkoittaa sitä, että köyhimmät eivät pääse liikkumaan vapaasti. Kasvavat osallistumiskulut sosiaali- kulttuuri- ja urheilutapahtumiin rajoittavat köyhyyttä kokevien osallistumista.

Työ mahdollisuuksien vähäisyys ja työn turvattomuuden kasvu

Monille on rajoitetusti mahdollisuuksia tehdä työtä. Työ on usein huonosti palkattua, turvatonta eikä sen avulla on mahdollista päästä köyhyydestä. Työhön pääsyä estää syrjintä ja rasismi, erityisesti Romaneita, turvapaikanhakijoita, laittomia siirtolaisia sekä yksinhuoltajia ja vammaisia kohtaan. Tämä johtaa epäsäännöllisiin tai laittomiin töihin. Vähennykset tukiin myös johtavat hyväksikäyttöön ja pakottavat ihmisiä matalapalkkaisiin töihin. Yleensä tällaiset ratkaisut eivät ota huomioon erilaisia vaikeuksia johtuen siitä että osa ihmisiä ei pysty tekemään säännöllistä työtä. Yleensä työpaikkoja ei löydy, eikä etsiminen takaa hyvän työ löytymistä. Tehtaiden siirtäminen tuleviin jäsenmaihiin ja EU:n ulkopuolelle kasvattaa työttömyyden riskiä.

"Jos sanon että olen kadulta, minut heti syrjäytetään työtä etsiessäni".

"Minulla ei ole työtä eikä asuntoa. Miten pystyn rakentamaan elämää ilman työtä?"

"Minun on tunnustettava että teen laitonta työtä ja tämä ei johdu siitä että pitäisin tästä. Olen tietoinen seurauksista, mutta tämä on ainoa keino jolla pystyn tekemään työtä".

Huoli lapsista: Monet vanhemmat pelkäävät että heidän lapsuutensa puutteet periytyvät heidän lapsilleen. Ei pelkästään se että lapsilta puuttuu perustarpeita ja että peruspalvelut ovat rajallisia mutta myös mahdollisuus osallistua sosiaalisiin, kulttuurisiin ja vapaa-ajan toimintoihin. Monissa tapauksissa vanhemmat elävät ilman tiettyjä palveluita jotta heidän lapsensa saisivat ruokaa ja koulutusta.

"EU:n pitää tehdä jotain lasten hyväksi. Mikä on elämän tarkoitus jos en pysty turvaamaan lasteni tulevaisuutta?"

"Lapset köyhyydessä ovat erittäin tärkeä aihe minulle. Tähän aiheeseen on keskityttävä. Emme voi antaa heille samaa elämää kuin meillä on, meidän on helpotettava heidän elämää".

"Lapsuuden köyhyys on syrjintää".

"On mahdotonta kutsua vieraita tai lapsen ystäviä meille, koska meillä on niin pieni asunto. Tästä syystä minun lapsiani ei kutsuta myöskään muille vierailulle. He ovat syrjäytyneet ja me elämme piilotettua elämää".

"Minun lapseni eivät pääse laskettelu- tai kielilomalle. Työelämän harjoitteluun meillä ei ole varaa, ei myöskään kulttuurisiin toimintoihin".

"Lapseni perivät köyhyyteni".

3.3 Hyvän elämän perusteet

"Me olemme kyllästyneet puheisiin ilman tuloksia. Poliittisen maailmaan on tultava aktiivisesti mukaan, me haluamme kehitystä, tuloksia ja toimintaa. Me haluamme tietää mitä EU tekee köyhyyden poistamiseksi. Tänne tuleminen on iso juttu meille, otamme riskejä ja haluamme että poliitikot ottavat meidät vakavasti".

"Meidän on otettava demokratia takaisin omiin käsiin. Tiedämme että meillä on oikeus olla vihaisia ja oikeus taistella epäoikeudenmukaisuutta ja köyhyyttä vastaan".

Ihmisoikeuksia ja ihmisarvo kaikille: Hyvän elämän kulmakiven voidaan pitää ihmisoikeuksien kunnioitusta ja ihmisarvoa kaikille ihmisille riippumatta heidän etnisestä taustasta, uskonnosta tai laillisesta asemasta. Jokainen yksilö ja hänen tarinansa ovat arvokkaita. Valtioiden on turvattava sosiaalioikeuksia. Kun hyväntekeväisyysjärjestöt tarjoavat tärkeitä palveluita ja mahdollisuuksia valtion rooli on taata että kunnan sosiaalipolitiikka on olemassa.

Riittävä perus toimeentulo: Jokaisella Euroopan kansalaisella pitäisi olla takuu riittävästä

minitoimentulosta, jotta laskujen maksaminen ja ihmisarvoinen elämä olisi mahdollista. Tämän tulisi olla riittävää, ei pelkästään perustarpeiden tyydyttämistä vaan myös mahdollistaa osallistuminen sosiaali- ja kulttuuri elämään. Tämä vaatii työmahdollisuuksien lisäämistä ja parempaa resurssien jakamista. Kaikilla jäsenmailla on oltava minimi toimeentulojärjestelmä ja sosiaaliturvajärjestelmä työttömille. Sosiaalituksen myöntämisessä on otettava huomioon lasten kasvu ja ylimääräisiä kuluja esim. kehitysvammaisille. Nuorten alle 25-vuotiaiden on myös saatava avustusta. Tuet ja minimitulot on riitettävä vuokriin ja perustarpeisiin kuten veteen, kaasuun ja sähköön.

"On olemassa tarpeeksi rahaa. Tarvitsemme vain sen parempaa jakoa".

Toimiva syrjinnänvastainen lainsäädäntö: Vahva syrjintävastainen ja tasa-arvoa edistävä lainsäädäntö joka on tehokkaasti toimeenpantu ja takaa oikeuden työhön ja tasapuoliseen palveluun kaikille mukaan lukien laittomat siirtolaiset, Romanit ja kehitysvammaiset. Tämä vaatii solidaarisuutta köyhyyttä kokeneiden kesken - torjumaan poliittisia äärisuuntauksia ja köyhyyttä. Äärimmäiset poliittiset ryhmät yrittävät asettaa köyhyyttä kokeneet erilaisiin ryhmiin ja yllyttää heidät toisiaan vastaan. Hyvä esimerkki tästä tulee Hollannista, jossa on perustettu naistenryhmä joka kokoaa edustajia monista erilaisista kulttuureista. Kuten yksi osallistuja huomautti. "Me opimme paljon toisiltamme ja ymmärrämme toistemme kulttuureja. Tutustumisen kautta me myös arvostamme toisiamme enemmän". Tämä ei ole helppoa koska osa naisista ei pysty itsenäiseen ajatteluun, koska muut tekevät päätökset heidän puolestaan, siitä johtuen he eivät enää tule. Belgiassa rasismin vastainen laki (The law Moreau) joka asettaa todistustaakan syrjijälle todettiin hyvänä esimerkkinä. Unkarissa Romanit osallistuivat kansallis-suunnitelmaan, resurssit on jaettu syrjinnänvastaista toimintaa varten, ihmisoikeudet ovat taattu ja oikeusapua on saatavilla syrjinnän kokeneille.

Työn saattavuus: Monille mahdollisuus kunnon työhön on pääväylä pois köyhyydestä, mutta ei kaikille. Työn saattavuutta on tuettavaa harjoitusmahdollisuuksin, sosiaalipalveluin ja joustavin tulojärjestelmin. Työnantajat jotka maksavat marginaalisille ryhmille alle minimipalkkaa on tuomittava. Harjoittelua antavista paikoista on saatava todistuksia jotka edesauttavat työmahdollisuuksien saantia. Työharjoittelun on johdettava kunnon työhön, muuten se on vain turhauttavaa. Barka säätiön tukea ja ohjausta antavat sosiaaliset yhteistoimintatahot ja harjoittelukeskukset (Puolassa) saivat hyvän maininnan työllistymistoiminnastaan. Toinen hyvä esimerkki tuli Espanjasta, jossa Romani yhdistys tarjoaa harjoittelu mahdollisuuden marginaali ryhmälle, ja sitä kautta mahdollisuuden kunnon työhön. Erikoistyöllistymispisteet Espanjassa mainittiin myös hyvänä esimerkkinä. Italiassa Enzitetto naapurustossa Barissa yhdyskuntatyön projekti mahdollistaa naisten voimavaraistamista työharjoittelun, tukiverkoston ja oma-apu ryhmän kautta. Tämä on auttanut ihmisiä kehittämään itseään ja tarjonnut työpaikkoja. Maltalla Richmond säätiön ja Työ- ja harjoittelu korporatio tarjoavat henkilökohtaista ohjattua harjoittelupalvelua mielenterveyspotilaille taatakseen kunnon työtä.

EU:n ja jäsenmaiden tulee keskustella ongelmista jotka johtuvat yritysten siirtämisestä maihin joissa tulotaso on matalampi. EU:n tulisi estää subventoituja firmoja siirtymästä toisiin maihin. Jos näin tapahtuu tulisi tuki periä takaisin.

Katto pään päälle: Kelvollinen ja järkevän hintainen asuminen on tarpeellista. Tämä tarkoittaa sosiaaliseen rakentamiseen investoimista. Sosiaalisen rakentamisen ei tulisi kohdistua gettoihin ja

huonoihin naapurustoihin, vaan sen on hajaannuttava laajalle. Sosiaaliseen rakentamisen keskittyminen voi johtaa leimaantumiseen ja vähentää ihmisten työnsaanti mahdollisuuksia.

Valtioiden tulisi laatia uutta lainsäädäntöä joka rajoittaa vuokran nousua ja häätöjä. Tulisi asettaa veroja vuokrilla keinotellun estämiseksi ja tyhjät asunnot on annettava asunnottomille. Huonot vuokraisännät tulisi tuomita. Liian matalat asumistuet tulisi korottaa realistiselle tasolle ja avustusta on annettava vuokralaisille jotka maksavat jopa kolmen kuukauden takuu maksut. Julkisten asumispalveluiden tulisi olla kaikkia kunnioittavaa. Sosiaalipalveluita on kehitettävä ennaltaehkäisevään suuntaan, jotta naiset, siirtolaiset ja nuoret (18–25) eivät joutuisi asunnottomiksi. On oltava sovitteluohjelmia vuokranantajien ja vuokralaisten välillä.

Viitattiin Belgian sosiaali- asumispalveluun, joka on toiminut mallikkaasti. Hyväntekeväisyysjärjestöt vuokraavat asunnot yksityisillä markkinoilla. Ne varmistavat vuokranantajille säännöllisen maksu joka kuukausi ja hyvän huolenpidon asunnosta. Tätä kautta he pystyvät vuokraamaan nämä asunnot tietyille ryhmille jotka eivät muuten saa asunto yksityisiltä markkinoilta. Hyvänä esimerkkinä viitattiin Espanjaan, jossa evakuoitujen asuinalueet on muutettu asuinalueiksi ja näillä alueilla asukkaat ovat perustaneet pieniä yrityksiä. Tanskassa asunnottomien neuvosto turvaa ihmisten elämää tarjoamalla ruokaa ja majoitusta 52 majapaikassa. Se auttaa ihmisiä taistelemaan oikeuksiensa puolesta. Luxemburgissa asumisyhdistyksiin viitattiin hyvänä esimerkkinä kuten esim. Housing Foundation. Maltalla tuettu asumisyjärjestelmä mielenterveyspotilaille tuotiin esiin, tämä tarjoaa asumispalveluita niille ihmisille joilla on palveluiden tarve mutta pystyvät asumaan itsenäisesti.

Pääsy peruspalveluihin: Peruspalveluiden tulisi olla saattavilla paikallisesti, ilman odotusta, tehokasti ja kaikille. Leimautumattomuuden ja hyvän laadun takaamiseksi palvelun tulisi olla yleispätevää ja avointa kaikille ryhmille. Niiden on oltava vähemmän byrokraattista ja paremmin koordinoitua palvelun ja tiedottamisen välillä. Peruspalveluiden työntekijöiden tulisi kohdata asiakkaat kunnioittavasti, tämä vaatii parempaa koulutusta joka estää ennakkoluuloja.

Koulutus: Yhtäläinen mahdollisuus koulutukseen on ponnistuslauta hyvään elämään. Ilmaista korkeakoulutusta ja opastus uutteen informaatio ja kommunikaatio teknologian on välttämätöntä. Koulutus järjestelmä on tuettava ja vanhempien osallistumista on edistettävä. Nuorten äitien joilla ei ole koulutusmahdollisuuksia, tulisi saada kehitysmahdollisuuksia jotta heidän lapsensa eivät perisi heidän köyhyyttä. Esimerkiksi Belgiassa vanhemmat rohkaistaan viemään kouluun, enemmän kuin mukaan kerjäämään. Toinen hyvä esimerkki tulee Espanjasta jossa nuoret Romani lapset saavat tukea keski- ja korkeakoulutukseen. Romanian säätiö (FSG) tarjoaa taloudellista tukea opiskelijoille jotka suorittavat keski- ja korkeakoulutusta. Ja järjestää opiskelijoiden, perheiden, opettajien ja viranomaisten keskinäisiä kokouksia.

Terveyshuolto: Pääsy terveydenhoito palveluun mukaan lukien hammashuolto pitää olla taattuna kaikille. On otettava huomioon eroja jäsenmaiden välillä ja ehkä luotava vähimmäisvaatimukset. Esimerkiksi syrjintä asunnottomia kohtaan on lopetettava. Terveystiedon opetusta, ennaltaehkäisy kampanjoita ja terveellisen ruuan saatavuutta on lisättävä. Vaihtoehtoista lääkehoitoa on korvattava EU:n jäsenmaissa. Hyvät esimerkit ilmaisista palveluista Andalusiasta kuten lasten hammashoitopalveluihin viitattiin. Ilmaisten hoitopalveluiden määrää on lisättävä.

Lastenhoito: Pääsy sopivan hintaiseen lastenhoitoon mahdollistaa osallistumista sosiaalisiin

toimintoihin ja työntekoon. Se on myös tärkeää lapsille. Ruotsin ilmainen lastenhoitopalvelu työttömille mainittiin hyvänä esimerkkinä. Toinen hyvä esimerkki tuli Casas-Nanasta Cordobasta Espanjasta, jossa tasa-arvotoimisto ja kunta ovat perustaneet tukipalvelu työttömille äideille, jotta he pystyvät perustamaan pieniä yrityksiä tai pääsevät kouluhin. Hankeen avulla on tarjottu sopivan hintaista lastenhoitopalvelua joka on mahdollistanut työelämän ja perhe-elämän yhdistämisen.

Kuljetus: Sopivan hintainen kuljetus, sosiaalipalvelut ja päivähoido ovat kaikki tärkeitä hyvään elämään. Maaseuduilla on varmistettava että haja-asutusalueilla on tarjolla kuljetuspalvelua kaikille. Kuljetusjärjestelmä Irlannissa ja ilmainen kuljetuspalvelu vanhemmille ihmisille viitattiin hyvinä esimerkkeinä. Espanjassa Vitoriassa kunnat tarjoavat ilmaisen kuljetuspalvelukortin niille ihmisille jotka ovat olleet hyväntekeväisyysjärjestön tuella viimeisen 6 kuukauden aikana.

Sosiaali- palvelut: On tarve tukea henkilöitä ja perheitä jotka elävät köyhydessä. Viranomaisten ja hyväntekeväisyysjärjestöjen tärkeät roolit sosiaalipalveluiden tarjoajina nostettiin esiin. Tästä huolimatta todettiin, että sosiaalipalvelut tarvitsevat enemmän resursseja. Sosiaalipalveluiden on keskityttävä ihmisten tarpeisiin, eikä vain "yleisiin" ratkaisuihin. Robin Hood House Norjassa ja sosiaalituki palvelut Portugalissa nostettiin esiin hyvinä esimerkkeinä.

Kulttuuri, urheilu ja vapaa-aika: Mahdollisuus osallistua sopivasti hinnoiteltuihin kulttuurisiin tapahtumiin, urheilu ja vapaa-ajan aktiviteetteihin ovat tärkeitä elementtejä hyvään elämään. Usein ihmisten kulttuureille ja itseilmaisuudelle ei anneta tarpeeksi kunnioitusta. Oikeus vapaa-aikaan ja viihteeseen on yhtä tärkeää kuin perustarpeiden oikeus. Kulttuuriset aktiviteetit tulisi hajauttaa muualle kuin vain suurimpiin keskuksiin. Vapaa-ajan vietto alueita toivottiin enemmän omille asuinalueille, samoin hyvin hoidettuja ja siistejä puistoja ja puutarhoja toivottiin.

Hyvät esimerkit olivat pääsy museoihin, kirjastoihin ja yliopistoihin Ranskassa sekä ilmaiset pääsyliput köyhille tiettyihin teattereihin Vienassa ja Linzissä. Brnon yliopistossa Tshekissä on olemassa tiedekunta joka edistää Romanian koulutusta kaikilla tasoilla peruskoulutuksesta yliopistoon. Belgiassa tarjotaan kulttuurikaupunkeja ranskankielisellä alueella ja tukea kulttuuriseen osallistumiseen Flaamilaisella alueella.

Informaation saattavuus: Ajankohtaisen ja ymmärrettävän tiedon saanti oikeuksista, palveluista ja mahdollisuuksista on tarpeellista selviytymisen ja itsenäisen elämän kannalta. Hyväntekeväisyysjärjestöt tekevät tärkeää työtä informaation levittämisessä ja informaation saatavuuden mahdollisuuksien kehittämisessä. Julkiset tiedottamispisteet kuten kirjastot ja nettikahvilat ovat erittäin tärkeitä tiedon levittämisessä. Koulutusmahdollisuuksien lisääminen tietotekniikassa erityisesti vanhemmille, on erittäin tärkeää.

Tukiverkostot: Köyhyyttä kokevien perheiden suhdeverkostot ovat erittäin tärkeitä monille. Nämä verkostot koostuvat vanhemmista, isovanhemmista tai naapureista ja ne ovat yleensä kohteliaisuuteen perustuvia. Ihmiset vaihtelevat palveluita joita eivät pysty ostamaan.

"En pääse mihinkään seuraavaan kolmeen viikkoon koska naapurin rouva on lähdössä matkoille. Minulla ei ole ketään muuta joka pystyy hoitamaan lapseni. Olen ollut todella onnekas. Hän on ollut naapurini viimeiset 30 vuotta. Meidän välinen suhde on tärkeämpi kuin sukulaissuhteet... Hän kysyy

minulta joka päivä jos olen syönyt jotakin?"

3.4 Sosiaali- aktiivisuuden vahvistaminen

Paremmat NAP:it

Köyhyyttä kokeneiden ja heitä edustavien Hyväntekeväisyys järjestöjen tulee osallistua jatkossa NAP:in valmisteluun, toteutukseen ja seurantaan tehokammin ja syvemmin. NAP:in valmisteleville viranomaisille on järjestettävä osallistumista edistävää koulutusta. On mentävä yleisiä kokouksia syvemmälle ja osallistuttava suunnitteluihin ja neuvotteluihin. Keskeinen teema NAP:eihin on oltava ihmisten voimavaraistaminen, jotta he pystyisivät vaikuttamaan omaan elämäänsä. Hyvät erimerkit hyväntekeväisyysjärjestöiden osallistumisesta NAP:eihin tulivat Puolasta, Iso-Britanniasta ja Kreikasta. Ehdotettiin että vaikuttavan osallistumisen edistämiseksi tulevaisuudessa, kolutusta osallistumismenetelmiin on järjestettävä viranomaisille jotka valmistelevat NAP:it.

Tarkemmat suunnitelmat: Suunnitelmat ovat olleet yleensä liian hämäriä ja vaikeita ymmärtää. Tulevien NAP:ien tulisi olla täsmällisempiä ja tarkempia ja niiden tulisi sisältää täsmällisiä sitoutumisia. Ihmisille on vakuutettava, että nämä tulevat saavuttamaan todellisia tuloksia.

Ymmärrettävää: Tulevaisuudessa on varmistettava että NAP:it ovat helposti luettavat ja ymmärrettävät tavallisille ihmisille. Niiden on oltava selkeitä, vieraskielisiä sanoja ei tule esiintyä sekä fonttikoon on oltava riittävän suuri.

Koko systeemi: NAP:ien valmisteluprosessissa tulisi ottaa huomioon koko poliittinen järjestelmä ja sen tulisi linkittää erilaisia poliittisia kenttiä. Tarvitaan hyvä poliittinen järjestelmä joka takaa oikeuksia ja palveluita kaikille. Ei kelvottomia hätäratkaisuja.

Enemmän kuin aktivointi: NAP:ien tulee ottaa huomioon kaikki hyvän elämän tarpeet, ei pelkkää elämän aktivointia. Sosiaaliturvan ja kelvollisen asumisen saatavuus mainittiin tärkeänä osana.

Romanien priorisointi: NAP:eissa tulisi huomioida Romanian kokema syrjintä ja auttaa heitä saamaan kunnan työtä ja asuntoja.

Ennaltaehkäisyyn tärkeys: Korostettiin että NAP:ien tulisi estää ihmisten putoaminen köyhyyteen. NAP:ien ei tulisi olla osana hyväntekeväisyysjärjestelmää joka korjaa tehdyt vahingot vaan sen tulisi taata kansalaisten oikeuksia jotka varmistavat jokaisen kunnioituksen ja ihmisarvon. Ennaltaehkäisyyn liittyen erityistä huomiota on kiinnitettävä uusiin haavoittumislttiisiin ryhmiin kuten asunnottomat nuoret, eronneet, eläkeläiset ja lapset, jotta he eivät päädy köyhyyteen.

Yksityistäminen: Perustarpeiden saatavuuden yksityistämiseen (esim. vesi, kaasu ja sähkö) on huomioitava ja sen vaikutuksiin kiinnitettävä huomiota NAP:eissa.

Seuranta ja arviointi: Jatkuvaa seuranta ja arviointia NAP:ien johtamasta toiminnasta on lisättävä. Köyhyyttä kokeneiden tulisi osallistua seurantaan ja EAPN tulisi tukea heitä palautteen antamisessa NAP:eille.

EU:n politiikan valtavirtaistumista

Tulevaisuudessa sosiaalisen osallistumisen kohteet tulisi valtavirtaistaa EU:n kaikkiin poliittisiin alueisiin. Tämä koskee sekä talous- ja työllisyyspolitiikkaa, että toisia alueita kuten kulttuuria ja

kuljetusta.

Oppimisen ja vuorovaikutuksen edistäminen

Mahdollisuus vuorovaikutukseen ja hyvien käytäntöjen oppimiseen on erittäin arvokasta. Vuorovaikutuksen tukemisen tulisi olla tärkeä osa Euroopan sosiaalisen osallistamisen prosessia. Monet hyvien käytäntöjen esimerkit tuotiin esiin työryhmissä, joista osa on mainittu tässä raportissa. Näistä kumpusi käytännöllisiä ehdotuksia, hyvien käytäntöjen tunnistamiseksi. Hyvän käytännön pääpiirteinä tulisi olla

- on tuettu hyvin kirjoitetulla pitkäkestoisella ja toimivalla lainsäädännöllä
- edistää hyvää yhteistyötä osallistujien ja hyväntekeväisyysjärjestöjen välillä
- edistää osallistumisen kulttuuria
- edistää solidaarisuutta köyhyyttä kokeneiden ja mukana olevien instituutioiden välillä. Solidaarisuus köyhyyttä kokeneiden ja valtaväestön välillä, tunnustamista että minun hyvinvointini on osa sinun hyvinvointia ja toisinpäin.

3.5 Tulevien kokousten teemat

"Kokousten teemana sana köyhyys on säilytettävä. Meidän ei pidä paeta köyhyyttä häpeän vuoksi. On epäoikeudenmukaista, että osa ihmisistä asuu köyhyydessä. He eivät ole syyllisiä omaan köyhyyteensä."

"Meidän on sanottava asioita niin kuin ne ovat. Emme pysty antamaan rikkaille ihmisille toista nimeä. Miksi yrittää kaunistaa jotakin niin konkreettista ja todellista kuin köyhyys on?"

"Nimestä huolimatta meillä on köyhyyttä kokevia ihmisiä".

"Köyhyys on epäoikeutta. Miten köyhyys ymmärretään määrittää kokevatko ihmiset leimaautuvansa köyhyydestä."

Osa ihmisiä koki että kokouksien teemana: Köyhyyttä kokevien ihmisten kokous, on leimaava ja ehdottivat vaihtoehtoja. Yleisempi käsitys asiasta oli että sana köyhyys säilytetään, sen vahvan merkityksen vuoksi. On tärkeä tuoda köyhyys näkyväksi Euroopassa. Osa ihmisistä haluaisi säilyttää kokouksen maineen köyhyyttä kokeneiden ja viranomaisten kohtaamispaikkana. Jos teema viittaa tähän tarkoitukseen, sitten se on säilytettävä entisellään. Ehdotettiin myös että olisi aika kokouksissa osallistujien keskittyä menetelmiin ja toimintoihin jotka vähentävät köyhyyttä.

4. PANEELI KESKUSTELU

Työryhmien ja johtopäätösten esittelemisen jälkeen käytiin kokoukseen osallistujien ja paneelin välinen keskustelu. Paneeli koostui: Euroopan Komission edustaja (Jérôme Vignon), Sosiaalisojelu komitea (Social Production Committee) (Elise Willame), Euroopan talous- ja sosiaalikomitea (Nicole Prud'homme) ja EAPN (Letizia Cesarini Sforza). Kahdeksan kysymystä tuotiin paneelikeskusteluun,

ne kokoukseen osallistujat olivat sopineet keskenään työryhmissä. Tämän jälkeen oli aika kommentointiin, lisäkysymyksiin sekä puheenvuoroihin.

Minimitulo

Mitä Euroopan Komissio pystyy tekemään, jotta ne jäsenmaat joilta puuttuu minimitoimientuloraja laatisivat sellaisen? Ja ne maat, joilla sellainen on korottaisivat minimitulorajaansa? Mitä tarkoittaa "flexicurity" ja miten sen pystyy takaamaan niissä maissa joissa ei ole minimipalkkaa tai minimitulo järjestelmää?

Jérome Vignon aloitti vastauksensa sanomalla, kuinka vaikuttanut hän oli osallistujien tekemistä julisteista ja työryhmien tuloksista. Hän sanoi että kestäisi jonkun aikaa, ennen kuin hän pystyisi käsittämään kaikki keskustellut aiheet.

Minimitulosta Hän selitti, että EU:lla ja sen instituutioilla on valmiina olemassa työkalut Euroopan sopimuksen kautta jotka mahdollistavat äänestysvoikeuden, joka takaa peruspalveluiden tarjoamisen niille jotka ovat minimitulojärjestelmän ja työmarkkinoiden ulkopuolella. Helmikuussa 2006 Komissio käynnisti uudelleen minimitulokeskustelun, joka on ollut pysähtyneenä viimeisen viiden vuoden ajan. Ensimmäinen askel on konsultaatioprosessi jonka jälkeen seuraa uusia ehdotuksia tästä aiheesta. Hän kuitenkin varoitti, että tämä tulee olemaan hankala prosessi ja että olisi äärimmäisen tärkeää käynnistää laajaa keskustelua ennen kuin Komissio asettaa ehdotuksia lain säätämiseksi. Hän selitti että konsultaatioprosessissa Komissio on pyytänyt jäsenmaita, sekä niitä joilla on minimitulojärjestelmä sekä niitä joilla ei ole, asettamaan tasapuolisen minimitulojärjestelmän joka ottaa huomioon esille tulleet huolet. Minimitulo järjestelmän tulisi noudattaa Komission asetuksia kolmella osa-alueella. Ensimmäiseksi: Minimitulojärjestelmien on oltava riittävän korkeat, jotta ne takaavat säädyllisen elämän ja varmistavat ihmisoikeuksia ja sen on oltava ehdoton. Minimitulo järjestelmän tulee taata että pystytte elämään säädyllisen elämän. Toiseksi: Niiden joilla on edellytykset työllistyä, tulisi saada tukea työllistykseen. Tarjoamalla minimituloa ja samalla aktivointimenetelmiä jotka edistävät kunnan työllistymistä. Kolmanneksi minimitulojärjestelmän on oltava tärkeä osa sosiaalipalvelujärjestelmää. Tämän tulee kattaa kaikki raportissa mainitut osa-alueet kuten asuminen, terveys, julkinen liikenne, elämän mittainen oppiminen, kulttuuri ja urheilu. Hän painosti, että jos ihmiset saisivat säädyllisen elämän ja olisivat aktiivisia yhteiskunnan jäseniä joilla on mahdollisuus saada sosiaalisia palveluita täytyisivät kolme välttämätöntä osa-aluetta jotka Komissio on ehdottanut.

Tämän hetkisten konsultaatioiden tulosten perusteella näyttäisi siltä, että sosiaaliturvan ja osallistamiseen liittyen suulliset sopimukset ja avoin koordinointi menetelmä eivät takaa minimi tuloa kaikille. Kaikkien jäsenmaiden kesken tulisi asettaa minimi vaatimukset jonka jälkeen komission asettaisi ehdotuksen lainsäädännöksi. Tämä perustuu pykälään H Artiklasta 137 Euroopan sopimuksesta. Asia päätetään jäsenmaiden äänestyksellä ja hyväksymiseen vaaditaan enemmistö. EU:ssa on mahdollista laillisesti turvata sosiaalioikeuksia ja jakaa resursseja uudelleen maiden kesken.

Herra Vignon varoitti kokoukseen osallistujia siitä että tämä ehdotus aiheuttaa vastarintaa. Kaikki eivät olleet sitä miltä että tämänkaltaista ehdotusta pitäisi tulla EU:n ehdotuksesta. He toivovat että minimitulojärjestelmän toteuttaisivat jäsenmaat itse sisäisesti. Ne maat joilla ei ole minimitulojärjestelmää ovat huomauttaneet että sen perustaminen olisi todella liian kallista. Osa jäsenmaista väittää, että heillä on tärkeämpiä prioriteetteja hoidettavana kuten terveys - ja sosiaalipalvelut niukoilla resursseilla. Hän vakuutti, että Komission vastaus näihin argumentteihin tulisi olla että sosiaalioikeus koskee enemmän kuin pelkkiä sosiaali- kysymyksiä. EU:ssa on jo olemassa talousasioiden pätevyyttä ja verojärjestelmät koskien budjetin alijäämiä. Jos Euroopan Komissio pystyy

pyytämään jäsenmaita noudattamaan budjetti vaatimuksia, miksei ole mahdollista vaatia samankaltaista vaatimusta minimitoimientuloon liittyen? Tämä voi olla tärkeä osa jäsenmaiden sosiaali- ja budjetti esityksissä. Hän lopetti sanomalla että Komissio on asettanut huomattavia ehdotuksia tähän liittyen ja ehdotukset olivat tämän kokouksen päätöksien mukaisia.

NAP:it/ osallistuminen

Mitä Komissio ja jäsenmaat pystyvät tekemään lisätäkseen köyhyyttä kokevien osallistumista NAP:ien valmistelu vaiheeseen? Ovatko NAP:it tulevaisuudessa tehokkaita ja vaikuttavia varmistamaan köyhyyden ja syrjäytymisen vähentämisen tavoite vuoteen 2010 mennessä?

Vastatakseen kysymykseen Elise Williame muistutti että uudet yhteiset tavoitteet, kuten alkuperäiset Nizzan tavoitteetkin korostavat osallistumisen tärkeyttä. Hän myös tunnusti, että osallistumisen taso vaihtelee huomattavasti jäsenmaiden kesken. Hän huomautti, että viidenteen kokoukseen osallistujien määrä oli osoitus halusta kasvattaa köyhyyttä kokevien osallistumista. On kuitenkin haastavaa kuunnella köyhyyttä kokevien tarpeita ja keksiä uusia poliittisia linjauksia jotka kohtaavat ne tarpeet. Eli osallistuminen ei ole lainkaan helppoa. Viranomaisten kouluttamiseen, jotta he kuuntelisivat köyhyyttä kokevia ja esille tuotujen tarpeiden muuttaminen käytännöiksi vie aikaa. Hän varoitti osallistujia siitä, etteivät odottaisi maksimi osallistumista tuleviin NAP:eihin valmisteluissa, vaan muistutti että ainakin koko ajan edistystä tapahtuu. Kehitymme ja parannamme kykyämme kuunnella jatkuvasti. Parannamme jäsenmaiden ja hallitusten reagoitetasoa näihin esitettyihin tarpeisiin nähden. Hän painotti, että hallituksilta vaaditaan konkreettisempia NAP:eja. Hän lisäsi että mitä korkeampi osallistumistaso on, sitä konkreettisempia ovat myös ehdotukset. Hän myös muistutti, että tietyt indikaattorit ja arviointimekanismit yhdistettäisiin konkreettisiin ehdotuksiin, jotta seuranta ja arviointi voitaisiin suorittaa.

Hän sanoi että paremmalla integraatiolla ja valtavirtaistamisella sosiaaliosallistumisen politiikka kehittyisi paremmin kaikessa suhteessa.

Letizia Cesarini Sforza muistutti että aika osallistua NAP:ien valmisteluun oli nyt, koska keskusteluja pidetään seuraavan kahden kuukauden aikana. Hän pyysi osallistujia liittoutumaan työjärjestöjen kanssa, jotta he osallistuisivat yhdessä. Jotta heidät otetaan vakavasti, on oltava hyvin organisoituja ja valmistautuneita sekä esitettävä vaatimuksia osallistu NAP:hin kansallisille viranomaisille.

Teollisuuden uudelleen sijoittuminen

Mitä Euroopan Komissio pystyy tekemään estääkseen tehtaiden siirron tuleviin jäsenmaihin, kun tiedetään että tämä johtaa köyhyyteen sekä nykyisissä että tulevaisuudessa jäsenmaissa?

Nicole Prud'homme sanoi että asiasta on keskusteltu Talous- ja sosiaalikomiteassa ja sen vaarat ovat tiedossa. Linkki työttömyyden ja köyhyyden välillä on kriittinen ja Komitea on nostanut tätä esiin erilaisissa ehdotuksissa. Se on myös ehdottanut työllistymisalotteita jotka vähentäisivät köyhyyttä. Jérôme Vignon tunnusti, että työllisyyskysymykset jotka siirtyvät jäsenmaista toisiin on tärkeä, mutta erittäin hankala kysymys. Joka tapauksessa Komissio pystyy vaikuttamaan tähän asiaan. Ensinnäkin jos Komissio on myöntänyt Euroopan sosiaalirahaston avustuksia taloudellista kehitystä varten tietylle alueelle tai yritykselle, mutta ko. yritys siirtyy toiselle alueelle, komissiolla on oikeus periä avustuksia takaisin. Tällä pystytään estämään teollisuuden uudelleen sijoittumista. Toiseksi, Komission taloudellisissa näkökulmissa vuosina 2007–2013 tietyt rahat on merkitty globalisaation varalle (Globalisation Fund). Nämä varat käytetään niissä tapauksissa, joissa ihmisiä on lomautettu teollisuuden uudelleen sijoittumisen vuoksi. On olemassa siis uusia mahdollisuuksia auttaa alueita jotka

kärsivät uudelleen sijoittamisesta Euroopan tasolla. Mutta hän varoitti, että Komissio ei pysty sekaantumaan vapaan kaupan järjestelmiin tai vapaaseen työntekijöiden liikkumiseen. Komissio pystyy vaikuttamaan Euroopan sosiaalirahaston kautta, tämä pystyy toimimaan "Flexicurity" kautta, jotta työttömäksi jääneet eivät päädy köyhyyteen. Hän myönsi myös, että olemme kaukana näistä tavoitteista. Komissio toivoo kasvua/kehitystä sosiaaliturvassa joka lisää minimituloa, minimipalkkaa ja sosiaaliavustuksia henkilöille. On ymmärrettävää, että maailmassa jossa on enemmän työperäistä siirtolaisuutta, on luonnollista tarjota turvallisuutta työntekijöille. Tämä on EU:n ja talousministereiden keskeinen tavoite, ei vain työministeriöiden.

Yhdenvertaista lainsäädäntöä ja tukea Romaneille

Miten pystymme linkittämään ja vahvistamaan sosiaaliosallistumisen ja yhdenvertaista politiikkaa? Tarkemmin, Romanian syrjintään liittyen, miten pystymme varmistamaan lainsäädännön toimivuuden?

Ennen kun paneelin pääsi vastaamaan tähän kysymykseen, kokoukseen osallistuva Romani edustaja Tshekistä täsmensi työryhmissä käytyjä keskusteluja. Hän nosti esiin ehdotuksen työllistymiskiintiöistä Romaneille eri sektoreille kuten oikeus- sosiaali- tai taloustoimen alueilla. He osallistuisivat tuomalla esiin viranomaisille omia näkemyksiä ja huolia. Hän painotti, että syrjintää koskien viranomaisten tulee kiinnittää huomiota muuhun kuin ihonväriin. Hän myös muistutti kuinka tärkeää Romaneille on osallistua keskusteluun ja päätöksenteko prosessiin ja tämän tulisi tapahtua avoimesti, jotta syrjintä pystytään estämään. Hän nosti esiin mahdollisuuden piilokameran käytön mahdollisuuden todistaakseen, ettei heitä työllistetä etnisen taustan takia. Romanit tuntevat niin kuin heillä ei olisi laillista suojelua, työnantajat syrjivät heitä, eikä oikeus-saleissa heihin luoteta. Kestää vuosia mennä lakijärjestelmän läpi ja he eivät näe mitään ratkaisua.

Nicole Prud'homme painotti että syrjinnän kysymys koskee muitakin kuin Romaneita, eli kaikkia vähemmistöjä Euroopan maissa. Tasa-arvo kysymyksiä on myös otettava huomioon. Työllistymiskiintiö kysymykseen hän sanoi, että aihe on vielä keskustelun alla ja yksimielisyys asiasta puuttuu. Esimerkiksi ei ole olemassa sopimusta joka takaisi naisten työllistymisen kiintiöllä. Hän ei kyennyt sanomaan voisiko tämänkaltaiseen sopimukseen päästän Euroopan tasolla, riippumatta siitä olisiko kiintiön peruste vähemmistöön kuuluminen tai sukupuoli.

Jérome Vignon sanoi, että Euroopan komissiolla on tärkeä rooli tällä alueella. On olemassa vahva lainsäädäntö joka koskee etnistä ja rotuun perustuvaa syrjintää. Ensivuonna on Euroopan Yhdenvertaisten mahdollisuuksien vuosi 2007 ja tämän tulisi olla valaisevana majakkana käytävälle keskustelulle. Tämän tulisi olla mahdollisuus yhdenvertaistaa lainsäädäntöä. Piilokameraan käyttö tarkoittasi että syrjityillä on todistustaakka, tämä on tarpeetonta kun yhdenvertaisuus lainsäädäntö on jo olemassa. Lainsäädännön mukaan todistustaakka kuuluu syrjinnästä epäillylle. Kysymys kuuluu, onko lainsäädäntö toimiva ja miten Komissio pystyy auttamaan jäsenmaita toteuttamaan tätä? Hän keskitti huomion Yhteisön Kehittämishjelma PROGRESS tekemiin tutkimustuloksiin jotka osoittivat kolme tärkeää aluetta yhdenvertaisuuden edistämiseksi; vahva lainsäädäntö, kohdennettuja toimenpiteitä tietyille ryhmille ja tukitoimia jotka leikkaavat laajojen poliittisten toimien läpi esim. minimitulo. Hän muistutti että Euroopan sosiaalirahastolla on työkaluja joiden avulla nämä kolme seikkaa ovat toteutettavissa, jos jäsenmaat pystyvät hyödyntämään rahastoa parhaalla mahdollisella tavalla.

Letizia Cesarini Sforza oli samaa mieltä näistä kolmesta mainitusta alueesta, mutta korosti neljättä aluetta. Ihmisten on oltava tietoisia muutoksista ja tapahtumista. On tiedotettava hyvin Romanian kokemuksista koko Eurooppaan.

Paneelikeskustelun jälkeen Belgian delegaation edustaja painotti, että kiintiöt tulisi asettaa vähentämään syrjintää, jotta siirtolaisten elämä parantuisi. Nämä olisivat lyhytkestoisia ratkaisuja, koska yhteiskunta tarvitsee aikaa tottua maahanmuuttajiin ja Romaneihin sekä aikaa siirtolaisille mahdollisuuden sulautua valtavirtaan. Muuten kiintiöiden on oltava lyhytaikaisia, koska lopulta ne voivat muuttua itse syrjinnäksi. Hän sanoi, että Euroopassa on vanhentuva väestö ja on mahdollista kotouttaa/integroida maahanmuuttajia ja jäsenmaiden tulisi valmistautua tähän. Edistääkseen sosiaalista osallistamista on oltava hyvät lainsäädännöt, jotta kaikki erilaiset kulttuurit tulisivat hyvin toimeen. Hänestä jokaisen on yritettävä vähentää rasismia, syrjintää ja xenophobiaa. Hän sitten otti esille äskettäin tehdyn rasistisen murhan jossa kaksivuotias lapsi ja afrikkalainen nainen ammuttiin Antwerpenissa edellisenä päivänä. Kokoukseen osallistujat viettivät hiljaisen hetken uhrien muistoksi.

Paneelikeskustelun jälkeen Saksan delegaation edustaja puhui myös rasismista ja syrjinnästä. Hän pyysi kaikkia osallistujia yhdessä vastustamaan äärimmäisiä poliittisia puolueita jotka vetoavat työttömyyteen, asunnottomuuteen ja köyhyyteen sekä syrjäytymiseen. Heidän tarkoituksena on nostattaa rasismia, xenophobiaa, vihamielisyyttä, syrjintää ja väkivaltaa. Hän painotti, että kaikki jotka kohtaavat tämänkaltaisia ongelmia tulevat saamaan jäsenmaiden tuen ja heillä on olemisen oikeus, ihmisarvo ja tarvitsevat tukea parantamaan omaa elämänlaatuaan.

"Viranomaisten ja politiikantekijöiden ei tulisi katsoa ihonväriämme. Heidän pitäisi saada myös tajuamaan, ettei ihonväriin tule kiinnittää huomiota - mutta epärealististahan tämä on".

"Joskus tuntuu että eläimet ovat paremmin suojeltuja kuin me ihmiset. Jos lyöt koiraa, sinut tuomitaan ja voit joutua vankilaan. Mutta jos lyöt ihmistä, en usko että joutuisit siksi rangaistavaksi... minun näkemykseni on se, että koiria kohdellaan paremmin kuin meitä Romaneita".

"Vanheneva Eurooppa on realismia...tarvitaan maahanmuuttoa Eurooppaan ja se on teidän velvollisuutenne valmistautua siihen".

"Meidän käytöksemme näitä ihmisiä kohtaan (turvapaikanhakijoita, laittomia siirtolaisia) kertoo meidän luonteestamme. Jos kunnioitamme alakynnessä olevien perusoikeuksia me myös kunnioitamme itseämme. Itsekunnioitus alkaa kunnioittamalla meidän yhteiskunnan marginaaliryhmiä".

"... Meidän on selkeästi erotettava itsemme sellaisista ideologioista ja ajatuksista jotka yllyttävät köyhyyden ja syrjäytymisen vastaiseen toimintaan rodun, sukupuolen, ihonvärin, alkuperän, iän tai vammaisuuden kustannuksella".

Paperittomat siirtolaiset

"Miten poliitikot pystyvät lupaamaan, että köyhyyttä vähennetään, kun samalla osa väestöstä ajetaan köyhyyteen lainsäädännön vuoksi? Tällä tarkoitan siirtolaisia, paperittomia siirtolaisia, kaikkia laittomissa olosuhteissa olevia, niitä joilla ei ole oikeuksia, äänettömille ja laittomia työntekijöitä joita käytetään hyväksi".

Letizia Cesarini Sforza muistutti, että jäsenmailla on hyviä ja huonoja lakeja ja asetuksia, joiden pitäisi aiheuttaa positiivista muutosta. Todellisuudessa, jos aiotaan kohdata paperittomien ihmisten kysymys, on tarve tarkastella mitä siirtolaisuus tarkoittaa yhteiskunnallemme. Jotta asennemuutos on mahdollista,

meidän on tunnustettava että yhteisömme ovat huomattavasti muuttumassa. Me tarvitsemme siirtolaisia, ei vain heidän etujen vuoksi, vaan myös koska meillä on työntekijöidentarve töihin joita emme enää halua tehdä. Tarvitsemme heitä koska yhteisömme ovat avautumassa ja olemme globalisoitumassa, emme voi teeskennellä asuamme globaalissa maailmassa ja samalla elää pellossa tai nurkassa. Meidän on kunnioitettava siirtolaisten oikeuksia, jotta kunnioittaisimme itseämme.

Paneelikeskustelun aikana Italian delegaation edustaja antoi tarkan kuvauksen Romanian ja paperittomien siirtolaisten vaikeasta elämästä. Hän pyysi apua jäsenmailta ja EU:n ulkopuoleisilta mailta kuten Albania ja Serbia. Hän kertoi tarinan kahdeksan hengen perheen elämästä leirissä Italiassa. Perhe asui 20m² asunnossa. Hän huomautti, että vaikka hän asui samassa maassa kuin Paavi ja jossa on monia kirkkoja ja kirkossakävijöitä, monet Romanit elävät karmeasti, kuten rotat. Sosiaalityöntekijät huostaan ottavat lapset perheistä, koska he kerjäävät. He kerjäävät koska heillä ei ole rahaa, tai eivät pysty lähettämään lapsia kouluun. Hän selitti että monet Romanit ovat neljännen sukupolven Italialaisia, ja ovat lopettaneet kiertelevän elämän. He ovat tulleet muualta, mutta heille ei myönnetä turvapaikkaa. Heillä ei ole henkilöllisyyspapereita eikä kansalaisuutta. Heillä ei ole kansalaisuutta Italialaista, Turkkilaista, Serbialaista, Albanialaista tai mitään muuta kansalaisuutta. Heillä ei ole oikeutta terveyspalveluihin tai pääsyä työllisyyspalveluihin. Jos heidän lapsensa menevät kouluun on olemassa riski että heidät karkotetaan pois maasta.

Palveluiden yksityistäminen

On ilmiselvää asia, että palveluiden yksityistäminen kuten, vesi- ja sähkö, ei palvele köyhydessä eläviä. Mikä on Euroopan Komission asema palveludirektiiviin liittyen? Jérôme Vignon sanoi että Euroopan Komissio ei pysty estämään tiettyjen palveluiden yksityistämistä. Tämä on kansallinen asia. Toisaalta sopimukseen 16 artiklan mukaan Komissio voi vaatia yleisen edun vaalimista, olivatpa ne sitten julkisia palveluita, yksityisiä palveluita tai hyväntekeväisyys palveluita. Jos ei ole kyse tästä, vaan toimitaan yhteisön sääntelyn takia tai markkinoiden väärinkäytön takia, on Komission vaihdettava päätöstään. Hän myönsi, että Komissio ei yleensä saa tarpeeksi tietoa tapahtumista jäsenmaissa ja olisi tarve parantaa informaation saatavuutta. Hän toivoi, että Komission "kommunikaation" (Communication on social services of general interest) seurauksena olisi parempaa tietoa aiheeseen liittyen. Tämä antaisi paremmat työkalut analysoida sekä konkreettista tietoa tilanteesta jotta Komissio pystyisi tekemään hyviä päätöksiä.

Salakuljetus

Mitä Euroopan Komissio tekee estääkseen naisten ja nuorten tyttöjen salakuljetuksen?

Jérôme Vignon totesi että kysymyksestä on paljon keskusteltu Komissiossa jo vuodesta 1997, Amsterdamin sopimuksen teosta lähtien. Komissio Fratini on asettanut uudet toimenpiteet. On olemassa uusi toimintajärjestelmä joka edistää jäsenmaiden yhteistyötä asiaan liittyen. Hän myönsi, että tähän mennessä salakuljetusta ei ole käsitelty NAP:in valmisteluissa, mutta tämä voidaan priorisoida tulevaisuudessa, mikäli tahtoa on.

"On olemassa tarve poistaa köyhyyttä kokonaan. On oltava kaikenkattava köyhyyden poistamisen lähestymistapa, erityisesti poistamaan naisten köyhyyttä. Euroopassa ei voi olla tämänkaltaisia köyhyyksirajoja naisten ja lasten keskuudessa".

EU:n Perustamiskirja ehdotus

Euroopan sopimuksen mukaan - Miten on mahdollista taata ihmisten oikeudet Eurooppalaisella tasolla? Miten pystymme auttamaan ihmisiä vaatimaan oikeuksiaan ja auttamaan heitä kohtaamaan

köyhyyden vaikeuksia? Miten tämä on mahdollista toteuttaa Perustamiskirjan kautta?

Elise Willame huomautti, että on olemassa sosiaalinen ulottuvuus Euroopan sopimuksessa, mutta edistystä saataisiin vain yhteistyön kautta. Emme voi ottaa käyttöön yhtä ainoaa lainsäädäntöä taistelemaan köyhyyttä vastaan, koska sosiaalinen ulottuvuus on jäsenmaiden vastuulla. Mitä me tällä hetkellä teemme sosiaalisen osallistamisen strategiassa on sopimuksen mukaista, joka tapauksessa ehdotettu Perustuskirjan sisältää Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja tätä kautta on tapahtunut läpimurto jotta pystymme tunnistamaan sosiaalisia ulottuvuuksia.

Nicole Prud'homme kuvaili, kuinka talous- ja sosiaalikomitea on käynnistänyt aloitteita aiheeseen liittyen ja onnistunut tuomaan esiin erilaisia köyhyyden muotoja, varsinkin niitä jotka koskevat naisia. Muutama kuukausi sitten Komitea julkaisi tutkimuksen, joka kuvaili naisten köyhyyttä Euroopassa. Hän painotti sukupolviin perustuvien köyhyyttä koskevien tilastojen tärkeyttä. Hän toivoi että vuonna 2007 avattava 'Sukupuolitutkimuksen instituutti'(Gender institute) tulisi toimimaan tarkoituksenmukaisesti. On tärkeää että me teemme kaiken mahdollisen vähentämään köyhyyttä ja varsinkin vähentämään naisten ja lasten köyhyyttä. Tämäntasoinen köyhyys on hyväksymätöntä Euroopassa.

Henkilökohtainen reagoiminen köyhyteen

Ensimmäinen kysymys kahdeksan kysymys sarjan jälkeen, kohdistui paneelisteille ja koski heidän henkilökohtaisia reaktioita keskusteluista. Kysymys sai raikuvat aplodit muilta osallistujilta. Kysymys oli:

"Haluaisin tietää jos teidän vastaus ja kommentti vuoron aikana teillä oli myötätuntoa meitä köyhyyttä kokevia kohtaan? Haluaisin tietää miten te politiikan tekijät pystytte selittämään köyhyyttä teidän lapsille, että olemme köyhiä ihmisiä, te ette ole ja miksi näin on?"

Nicole Prud'homme vastasi että hänen taustansa on ammattijärjestöstä, ei politiikasta. Talous- ja sosiaalikomitea koostuu monista edustajista mukana ovat niin työnantaja, ammattiyhdistysten edustajia, hyväntekeväisyysjärjestöjen edustajia ei poliitikkoja. Hän sanoi, ettei toisia tule tuomita ensivaikutelman perusteella. Kuunneltuaan kokoukseen osallistujia kaksi päivää hän sanoi että on kokenut samankaltaisia asioita. Elise Willame sanoi että häneen vaikutti suurimmin julisteet, mutta työryhmissä kerrotut kokemuksetkin olivat vaikuttavia. Julisteet ja niihin panostettu työ, sekä niiden esiintuoma viesti oli vaikuttanut häneen suuresti. Hän sanoi, että juliste jossa oli nuoren miehen kuva suu teipattuna, vaikka hän yritti kertoa tarinaansa, oli jäänyt hänen mieleensä. Jérôme Vignon myönsi kuinka tärkeä tämä kysymys on. Hän sanoi kuinka hän on yrittänyt kertoa Komissiossa epäoikeudenmukaisuuksista ja kuinka nykyinen systeemi on epäonnistunut. Tämä kysymys tarkoitti hänelle, että olemmeko valmiit kohtaamaan tämän haasteen? Tästä ei ole kyse vaan ongelmien korjaamisesta vaan miten saada EU lähemmäksi kansalaisia ja köyhyyttä kokevia. Hän toivoi että tämän kokouksen jälkeen hän ei olisi ylimielinen norsunluutornissaan. Tämä kokous on ollut prosessi irrottamaan teippi äsken mainitun nuoren miehen suusta. EAPN on toiminut köyhyyttä kokevien äänitorvena.

Asbesti

Italian delegaation edustaja nosti esiin asbesti kysymyksen. Hän muistutti, että monet köyhät ja lapset vielä asuvat asbestisissa asunnoissa ja mitään ei ole asialle tehty. Hän toi esiin ongelmia Italiasta, varsinkin Napolista, jossa ihmiset asuvat huonoissa asunnoissa, koska ainoa vaihtoehto olisi häätö tai asunnottomuus. Hän pyysi Komissiota vaatimaan jäsenmaita toteuttamaan vaaditut velvollisuudet ja

EAPN lobbaamaan köyhyyttä kokevien puolesta tätä asiaa.

Paneelin loppukommentteja

Nicole Prud'homme kiitti järjestäjiä kutsusta osallistua viidenteen kokoukseen. Kokous vahvisti, mitä köyhyydestä ja syrjäytymisestä tiedettiin. Hän sanoi että Euroopan talous- ja sosiaalikomitean tulee jatkossa työstämään uusia mielipiteitä ja toimintoja, jotta voimme entistä paremmin puuttumaan köyhyyteen. Köyhien määrä rikkaimmissa jäsenmaissa on hävytöntä. Hän toivoi että jokainen kokoukseen osallistuja voisi tulla kuultavaksi Euroopan Komissioon, jotta voimme käsi kädessä jatkaa kohti yhteisymmärrystä ja syrjinnän vähentämistä.

Elise Willame sanoi että EU:n sosiaalisen suojelun komitean (Social Protection Committee, SPC) ja Belgian viranomaisille hän välittäisi takaisin tärkeät viestit kokouksesta. Hän sanoi että oli saanut paljon tietoa, jonka hän tulevaisuudessa käyttää köyhyyden vastaisessa taistelussa. Ei ainoastaan NAP:ien suhteen, vaan myös moneen muuhun sosiaaliseen osallistamiseen liittyvissä toiminnoissa.

Jérôme Vignon keskittyi vastaamaan Italian delegaation edustajan kysymyksiin jotka kohdistuivat Romanian vaikeuksiin. Hän yritti selittää miksi varakkaat ja demokraattiset maat eivät pysty parantamaan köyhyyttä kokevien tilannetta. Hän sanoi että suurin vaikeus on pelko. Monet pelkäävät köyhyyttä kokevia ihmisiä ja Romaneja sekä yrittävät peittää ongelmat. On tärkeää rakentaa luottamusta, osoituksena muille ettei syytä pelkoon ole. Todellisuus on, että köyhät ihmiset haluavat rikastuttaa yhteiskuntaa ja olla yhdenvertaisia jäseniä. Hän myös muistutti, että on hyviä esimerkkejä luottamuksen parantamisen kannalta, tämä johtaa parempaan yhteisymmärrykseen ja parempiin ratkaisuihin.

Letizia Cesarini Sforza sanoi että kokous antoi hänelle rikastuttavaa ja valaisevaa tunnetta. Liian usein olemme niin kiinni työssämme, että unohdamme miksi olemme täällä. Kokous on muistuttanut hänelle miksi hän, EAPN ja kaikki muut ovat täällä. Kyse on empatiasta ja myötätunnosta. Tämä on kysymys ihmisoikeuksista jotka köyhyys estää. Tämä on työtä köyhyyden kokonaan poistamiseksi. Hän tunsu, että kokous nosti esiin ja vahvisti hyviä suhteita Euroopan Komission ja muiden tahojen kanssa. Ne olivat osoittaneet tahtoa kuunnella osallistujia ja koko tapahtuma oli suuri askel eteenpäin.

5. LOPPU KESKUSTELU

Itävallan puheenjohtajuus

Itävallan puheenjohtajuuden puolesta **Sigisbert Dolinszhek**, Valtion sihteerin Sosiaaliturvan-Sukupolvien- ja Kuluttajien Suojelusta painotti, että viides kokous oli erittäin tärkeä puheenjohtajuuskaudelle. Kokous oli antanut todellisen keskustelumahdollisuuden monille köyhyyttä ja syrjintää kokeville ihmisille ympäri Eurooppaa.

Hän kertoi osallistujille, että ainoastaan heidän kokemusten ja tietojen perusteella on mahdollista kehittää toimivia keinoja köyhyyden vähentämiseksi. Kokouksessa on ollut erittäin antoisaa tiedon ja kokemusten vaihtoa. Osallistujien panos on ollut erittäin tärkeä täydentämään tietoa aukkoja ja nostamaan esiin hyviä käytäntöjä eri jäsenmaissa, jotta hyvät käytännöt leviäisivät koko EU:n alueelle. Hän vakuutti osallistujille, että hän välittäisi viestejä kollegoilleen ministeriöiden kokouksissa ja vaatisi enemmän yhteistyötä Euroopan tasolla köyhyyden ja syrjäytymisen vastaisessa kampanjassa. Hän ajattelee, että tarvitaan enemmän suvaitsevaisuutta ja muiden maiden hyvien menetelmien tuntemista.

Hän jatkoi kiittämällä osallistujia heidän panoksestaan ja sanoi mieltävänsä, että keskustelut olivat

merkittävä askel kohti lopullista tavoitetta - joka on vähentää köyhyyttä Euroopassa vuoteen 2010 mennessä. Hän kiitti uudelleen kokouksen järjestäjiä ja kaikkia jotka mahdollistivat tapahtuman joka on tärkeä koko Euroopan tasolla. Hän erityisesti kiitti Euroopan Komissiota, Euroopan Talous- ja Sosiaali- Komiteaa ja Aluekomiteaa.

Tuleva Saksan puheenjohtajuus

Franz Thönnes Eduskunnan Valtiosihteeri Työ- ja Sosiaaliministeriöstä puhui Saksan puheenjohtajuuskauden puolesta. Hän kiitti Itävaltaa puheenjohtajana ja kokouksen järjestäjänä. Hän sanoi, että oli kuunnellut suurella mielenkiinnolla työryhmien tuloksia ja tämä oli vakuuttunut tämän tasoisesta keskustelusta tärkeydestä Euroopan tasolla. On tarvetta rakennerungolle jolla hyväntekeväisyysjärjestöt ja köyhyyttä kokevat pystyvät ilmaisemaan itseään, keskustella avoimesti ja vaihtaa mielipiteitä.

Herra Thönnes sanoi osallistujille, että heillä oli oikeus pyytää sosiaalipolitiikalta enemmän. Hän sanoi, että vaikka Euroopassa on korkea hyvinvointitaso on olemassa ongelmia jotka johtuvat syrjäytymisestä, taloudellisesta kriisistä ja globalisaation prosessista. Tästä syystä Saksassa päätettiin tuottaa köyhyydestä ja rikkaudesta kertovat raportit jokaisen hallituksen toimikauden aikana. Tästä syntyy keskustelua, joka johtaa poliittisiin toimenpiteisiin. Esimerkiksi tämä on johtanut toimenpiteisiin jotka koskevat nuorisoa. Saksassa on puoli miljoonaa nuorta ihmistä työttömänä ja 50 % heistä on maahanmuuttajien lapsia ilman minkäänlaista koulutusta. Näitä faktoja jotka koskevat nuorempia sukupolvia ja heidän huonoja tulevaisuuden näkymiään emme voi hyväksyä. Tämän takia Saksa on päättänyt muuttaa työllistymispolitiikkaa mahdollistaakseen nuorille harjoittelupaikkoja 3 kuukauden työttömyyden jälkeen. Samalla haluamme auttaa vammaisia osallistumaan yhteiskuntaan ja työmarkkinoille. Meidän on annettava jokaiselle mahdollisuus osallistua työmarkkinoihin. Hän kuitenkin muistutti että menestyksestä huolimatta tämä ei ole täysin riittänyt.

Herra Thönnes painotti että meillä on kilpailukykyinen työllistävä ja kasvava Eurooppa toisessa kädessä ja toisella kädellä meillä on samaan aikaan sosiaalisesti osallistettava Eurooppa. Nämä ovat kolikon kaksi puolta. Hän sanoi että molempiin aspekteihin tulisi kiinnittää yhtäläillä huomiolla Saksan puheenjohtajuuskauden rakenne rungossa vuonna 2007. Puheenjohtajuuden aikana keskitymme sosiaalisempaan Eurooppaan ja sosiaalisempaan maailmaan. Sen lisäksi vuonna 2007 on Yhtäläisten mahdollisuuksien vuosi kaikille ja tämän perusteella Saksan puheenjohtajuuskaudella tullaan osoittamaan sen sitoutumista sosiaalisempaan Eurooppaan.

Hän lopetti sanomalla että kokous oli loistava suoritus. Hän painotti että Euroopalla on sosiaalinen imago ja tahto auttaa niitä joilla on vaikeuksia. Meidän on työskenneltävä yhdessä, jotta Eurooppa säilyttäisi tämän imagon. Hän toivotti osallistujat tervetuulleiksi ja pyysi heitä osallistumaan kuudenteen köyhyyttä kokevien kokoukseen vuonna 2007 Saksan puheenjohtajuuskauden aikana.

EAPN

Ludo Horemans EAPN:N Varapuheenjohtaja sanoi että hän on ollut mukana jokaisessa viidessä köyhyyttä kokeneiden kokouksessa ja jokainen on ollut edeltäjänsä parempi. Viides kokous on ollut parempi kuin neljäs kokous. Hän muistutti, että niiden jotka eivät ole köyhiä mutta työskentelevät köyhien keskuudessa tulisi olla vahvoja ja rohkeita tukiessaan köyhyyttä kokevia ja huomioimaan heidät tunteitaan. Tämä vahvistaa meitä ja antaa meille voimaa taistelussa köyhyyttä vastaan. Hän muistutti että vuonna 2000 asetetut tavoitteet köyhyyden vähentämiseksi vuoteen 2010 mennessä ovat erittäin haastavat. Ehkä aluksi jäsenmaat eivät tajunneet mitä tämä haaste vaatisi. Kuitenkin pikkuhiljaa

olemme huomanneet että monet instituutiot ja valtiot ovat sitoutuneet tähän haasteeseen.

Yhteiskunnassamme on sellaisia jotka eivät salli köyhyyttä kokevia on myös olemassa monia jotka tuntevat samalla tavalla kuin me tunnemme. Jopa Euroopan tasolla on ihmisiä jotka tukevat toimintaamme heidän työssään ja toimissaan. Me tunnistamme, että voi olla vaikea pitää köyhyys mukana omissa agendoissa. NAP:it ovat erittäin tärkeitä ja Euroopan Komissio tietää tämän. Me joudumme jatkuvasti tekemään työtä jotta tulisimme kuulluiksi.

"Kaikkien kansalaisten elämänlaatua on parannettava, varsinkin niiden jotka ovat heikossa asemassa. Yhteiskunnassamme elintaso perustuu heikommassa asemassa olevien elämänlaatuun". **Sigisbert Dolinszhek**, Valtion sihteerin Sosiaaliturvan- Sukupolvien- ja Kuluttajien Suojelusta. Itävalta

"Ainoastaan teidän kokemusten ja tietojen perusteella on mahdollista kehittää toimivia keinoja köyhyyden vähentämiseksi." **Sigisbert Dolinszhek**, Valtion sihteerin Sosiaaliturvan- Sukupolvien- ja Kuluttajien Suojelusta. Itävalta

"Meillä on kilpailukykyinen työllistävä ja kasvava Eurooppa toisessa kädessä ja toisella kädellä meillä on samaan aikaan sosiaalisesti osallistettava Eurooppa. Nämä ovat kolikon kaksi puolta. Hän sanoi että molempiin aspekteihin tulisi kiinnittää yhtäläillä huomiota Saksan puheenjohtajuuskauden rakenne rungossa vuonna 2007. Meidän on työskenneltävä yhdessä, jotta Eurooppa säilyttäisi tämän imagon." **Franz Thönnies** Eduskunnan Valtiosihteerin Työ- ja Sosiaaliministeriöstä. Saksa.

Hän kiitti kaikkia jotka ovat tukeneet EAPN eri tasoilla: Ihmisiä valtion puolelta, paikallisviranomaisia, ihmisiä Eurooppalaisista instituutioista ja jopa korkeimmalta Euroopan tasolta. Hän sitten kiitti Puheenjohtaja Itävaltaa viidennen kokouksen järjestämisestä, Euroopan Komissiota sen tuesta ja kaikkia jotka avustivat kokouksen valmistelussa. Hän muistutti että meidän on jatkettava saman linjan mukaisesti, varmistaaksemme se että viidennen kokouksen tuloksilla on oikea vaikutus köyhyyttä kokeneiden ihmisten elämään. Hän kehotti kokoukseen osallistujia jatkamaan samaan malliin kun he palaavat omiin maihinsa ja hyödyntämään kokouksen antia omissa tehtävissään.